

Председник Владе Војводине др Бојан Пајтић посетио реновирано крило ОШ „Јован Поповић“ у Чоки

Основна школа „Јован Поповић“ из Чоке започела је нову школску годину са комплетно санираним и уређеним школским крилом. Председник Владе Војводине др Бојан Пајтић управо је из тог разлога у петак, 27. септембра посетио школу у Чоки како би обишао реновирано крило школе који је реконструисан у склопу пројекта за побољшање енергетске ефикасности који је финансирао Влада Војводине преко Фонда за капитална улагања АПВ.

Покрајинска Влада уложила је 20 милиона динара у комплетну санацију старог крила школе. Др Пајтић је у радну посету школи дошао у пратњи в. д. директора Фонда за капитална улагања Небојше Маленковића и заједно са директорицом школе Јулијаном Багдал, председником општине Чока Ференцом Балажом и покрајинским послаником из Чоке Предрагом Мијићем, обишао реновиране просторије наше школе и поздравио све запослене и ученике. Том приликом је др Пајтић изјавио да је Влада Војводине у образовање укупно инвестирала 5,1 милијарду динара, јер је ова област једна од развојних приоритета.

„Ми овој деци морамо да пружимо пристојне услове за школовање и квалитетне услове за даљи наставак образовања. Од тих 5,1 милијарди једна од највећих ставки јесте управо улагање у основне школе“, изјавио је он и додао: „У 58 школа смо уложили да би их реконструисали, да би их уклопили са захтевима 21. века, да би наша деца одрастала срећније, здравије, лепше“. Према пројекту, у санацију школског крила у Чоки су спадали побољшање енергетске ефикасности, зидна и подна изолација, комплетна столарија, спуштање плафона и нова расвета, кречење, нови подови и плочице у ходнику и слични радови. Радови на санацији овог крила почели су у децембру 2011. године.

Директорица ОШ „Јован Поповић“ није крила задовољство због успешно завршених радова на школи, а и посете представника Владе Војводине којима се још једном захвалила на улагању и подршци. „Имам жељу да овакав добар тренд у будућности наставимо и са остатком школе који није покривен овим пројектом, надамо се и даље уз подршку Владе Војводине, Фонда за капитална улагања, као и локалне самоуправе“, изјавила је она.

Основна школа у Чоки је, према речима директорице Багдал, увек имала подршку и од Општине Чока, као и Месне заједнице Чока. Председник Општине Чока Ференц Балаж изјавио је да су овакви пројекти јако значајни и да му је посебно драго да је после дужег времена реализован један овакав и због квалитетније наставе за ђаке који похађају ову школу, али и због уштеде из угла енергетске ефикасности која је такође битна.

Основна школа у Чоки тренутно броји 322 деце, а на целој територији школе која подразумева и издвојена одељења у Санаду,

Црној Бари и Врбици има 446 деце. Настава се, у школи у Чоки, обавља и на српском и на мађарском језику а број мађарске и српске деце је приближно једнак.

„Наша деца су сваке године веома успешна на школским такмичењима, посебно из математике и биологије, али и осталим предметима. Санација новог крила коју смо сви с нестрпљењем очекивали, осим што нам је пружила топлију школу, омогућила је и побољшане услове за активности ових ученика и мотивацију за даљи рад“, изјавила је за крај директорица школе.

И. Кермес

Gyerekközpontú iskola Dr. Bojan Pajtić, a vajdasági kormány elnöke a csókai Jovan Popović Általános Iskolába látogatott

Dr. Bojan Pajtić, a vajdasági kormány elnöke, és Nebojša Malenković, a Vajdasági Nagyberuházási Alap megbízott igazgatója a csókai Jovan Popović Általános Iskolában jártak, ahol megtekintették az oktatási-nevelési intézmény felújított szárnyát. Az iskola régi épületének renoválására az Energiahatékonyság fokozása elnevezésű projekt keretében került sor, ezzel jobb munkafeltételeket teremtettek, és energia-megtakarítást érnek el.

– Az Energiahatékonyság fokozása elnevezésű projekt keretében a vajdasági kormány a csókai Jovan Popović Általános Iskola felújítására 20 millió dinárt hagyott jóvá. Mi a vajdasági oktatási rendszerbe összesen 5,1 milliárd dinárt fektettünk be, mert az oktatás egyike a fejlesztési prioritásoknak. Kötelességünk a gyermekek számára minél jobb oktatási feltételeket biztosítani, valamint minőségi körülményeket teremteni a továbbtanuláshoz. Az 5,1 milliárd dinár nagyobb részét az alapfokú oktatási intézmények fejlesztésére költöttük. 59 általános iskola részesült támogatásban, ezeket felújították, és a 21. század követelményeinek megfelelően szerelték fel, hogy a

gyerekek boldogabb, egészségesebb és szebb környezetben tanulhassanak – hangsúlyozta dr. Bojan Pajtić a felújított iskola megtekintése után.

Az iskola munkaközösségének nevében Julijana Bagdal igazgatónő köszönte meg a támogatást. Elmondta, hogy a tanulók elégedettek a felújítás által teremtett új munkafeltételekkel.

– A Jovan Popović Általános Iskolának Csókán, Szanádon, Feketetón és Egyházaskéren összesen 460 tanulója van, az oktatás szerb és magyar nyelven folyik. A projekt keretében nyílászárókat cseréltünk, elvégeztük a régi épületrész víz- és hőszigetelését, felújítottuk a világítást, a padlókat és a központi fűtést – mondta Julijana Bagdal. Kiemelte még, hogy igen jó az együttműködésük a helyi önkormányzattal, amely a lehetőségeihez mérten támogatja az iskolát.

N. Kolundžija

Добошари први прешли границу A dobosok lépték át először a határt

После десет година отворен гранични прелаз Врбица–Валкања на српско-румунској граници

Tíz év után a szerb–román határon megnyitották az Egyházaskér–Valkány határátkelőt

Поводом Фестивала добошара, који је одржан у Чоки, од 13. до 15. септембра, у суботу и недељу, 14. и 15. прошлог месеца, био је отворен привремени друмски гранични прелаз између Врбице и Валкања у Румунији, за погранични саобраћај. Свечаном отварању прелаза присуствовали су представници локалне и регионалне власти са обе стране границе, а једнодушна оцена свих, као и грађана пограничних места, јесте да је од обостране користи да се овај прелаз, затворен приликом приступања Румуније Европској унији 2004. године, поново отвори.

Церемонију свечаног отварања границе обележили су добошари из Културно-историјског друштва „Чокански добошари“, који су први прешли границу из Србије у Румунију и позвали становнике Валкања да дођу на Фестивал добошара у Чоку. Председник општине Чока Ференц Балаж изјавио је да је отварање овог граничног прелаза после скоро 10 година, иако привремено, од изузетног значаја и верује да ће ускоро бити и дугорочно отворен.

Наставак на 2. страни

Добошар оглашава границу отвореном
A kisbíró kikiáltja a határ megnyitását

zott az Európai Unióhoz. A határ ünnepélyes megnyitását a csókai Kisbírók Művelődési–Történelmi Egyesület dobosai tették emlékeztetéssé, akik elsőnek lépték át a határt Szerbiából Romániába, és Valkány lakosságát meghívták a csókai Dobos Fesztiválra. Csóka község elnöke, Balázs Ferenc kijelentette, hogy e határátkelő majdnem tíz év utáni megnyitása, ha ideiglenes is, igen nagy jelentőségű, és hiszi, hogy hamarosan hosszútávra is megnyílik.

Folytatás a 2. oldalon

Председници општине Чока и Валкањ први прешли границу

После десет година отворен гранични прелаз
Врбица–Валкања на српско–румунској граници

Наставак са 1. стране

— Прелази би требали поново бити у функцији са мало улагања и настојаћемо да се током године у више наврата отвори, док питање прелаза не буде трајно решено. Поред сусрета старих пријатеља и рођака са обеју страна, отварање границе би имало и привредни значај за овај део Баната — изјавио је Ференц Балаж.

Слично су говорили Иоан Буицу Драгос, председник Валкања, који је дочекао српску делегацију добродошлицом и префект жупаније Тимиш Еуген Догариу.

— Желимо да се врати пређашње стање и да се граница отвори јер би то много значило за привредно-економску сарадњу места овог дела Баната, по-

Битно за очување националног идентитета

Славољуб Аднађ, потпредседник Савеза Срба у Румунији, каже да је иницијатива за отварање овог прелаза покренута још 2009. године и након 4 године она је реализована. — Истина, ово је само на два дана, али то је добро за све и настојаћемо да ово прерасте у прелаз који ће стално функционисати. То ће допринети економском развоју и зближавању становништва са обе стране границе. Грађани из Румуније се радују и поздрављају овај догађај и надају се да ће ово прерастати у стални прелаз. Постоје везе људи са обе стране границе и тиме би се оне унапредиле. У овом делу Баната, Великом Семиклушу, Чанаду, Сараволи и Великом Сент Петру, који су у близини прелаза, има доста Срба. За нас је то значајно и за очување националног идентитета, као и за Мађаре и Румуне који живе са једне или друге стране границе. Заједнички су нам идентитет и системи вредновања. Настојаћемо и даље да урадимо све што је до нас да би се прелаз трајно отворио, — рекао је Славољуб Аднађ.

Председници Чоке и Валкања

□ Csóka és Valkány elnökei

што су његови житељи од давнина били упућени једни на друге. Веома смо заинтересовани да се овај прелаз поново отвори — изјавио је Еуген Догариу.

Док је са српске стране свега неколико аутомобила чекало да се обави церемонија отварања граничног прелаза, са румунске стране се већ формирала колона аутомобила, а између њих су се тискали и бициклисти. Марија Илеана Ела из Врбице је међу првима прешла границу.

— За житеље Врбице пуно би значило да се отвори граница. Ми смо познати произвођачи белог лука, а отварање границе би довело и потенцијалне купце нашег производа. Овако смо препуштени накупцима који нас уцењују па наш производ морамо да дајемо испод његове производне цене — рекла је Марија.

Житељи Румуније, који су чекали да пређу границу, говоре да користе прилику да овим најкраћим путем обиђу пријатеље и рођаке у Србији, а како су прехрамбени производи у Србији јефтинији, искористиће прилику да купе шећер и остале производе од којих је цена неких и дуго нижа него у Румунији.

Текст и фото: Н. Колунџија

Csóka és Valkány község elnökei lépték át először a határt

Tíz év után a szerb–román határon megnyitották
az Egyházaskér–Valkány határátkelőt

Fontos a nemzeti identitás megőrzése

Slavoljub Adnađ a Szerbek Szövetségének alelnöke Romániában elmondta, hogy a határ megnyitását még 2009-ben kezdeményezték, és 4 év után ez meg is valósult. Igaz, csupán két napra nyílt meg a határ, de ez mindenki számára jó, és arra fogunk törekedni, hogy határátkelővé váljon, amely állandóan fog működni. Ez hozzá fog járulni a gazdasági fejlődéshez és a határ két oldalán élők közeledéséhez is. A romániai polgárok örülnek és üdvözlnek ezt az eseményt és reménykednek, hogy ez is állandó határátkelővé fog válni. A határ két oldalán kialakult emberi kapcsolatok ezáltal el fognak mélyülni. Bánát ezen részén: Nagyszentmiklóson, Csanádon, Saravolin és Nagyszentpéteren (azok a települések melyek e határrész közelében vannak) elég sok szerb él. Számukra a határmegnyitás identitásuk megőrzése szempontjából igen jelentős, ugyanakkor fontos a magyaroknak és a románoknak is, akik a határ egyik vagy másik oldalán élnek. Ezeknek az embereknek közös az identitásuk, és értékrendjük is megegyezik. Megtesszük, ami tőlünk telik, hogy az átkelő végérvényesen megnyíljon — mondta Slavoljub Adnađ.

Folytatás az 1. oldalról

Az átkelőket kis anyagi ráfordítással üzembe lehetne helyezni, és azt fogjuk szorgalmazni, hogy míg az átkelő kérdése tartósan nem oldódik meg, az év folyamán nyissák azt meg több alkalommal. A határ két oldalán a régi barátok és a rokonok találkozóin kívül a határ megnyitásának gazdasági jelentősége is lenne Bánát e részének — jelentette ki Balázs Ferenc.

Hasonlóan vélekedett Ioan Buicu Dragos, Valkány elnöke, aki a szerb küldöttséget szívélyesen fogadta, valamint Temes megye prefektusa, Eugen Dogariu is.

— Szeretnénk visszahozni a régi állapotokat, megnyitni a határt, mert ez sokat jelentene Bánát e részén levő helységek gazdasági együttműködése szempontjából, és mivel az itt lakók már azelőtt is szoros kapcsolatot ápoltak egymással. Nagyon fontos számunkra, hogy ez az átkelő megnyíljon — jelentette ki Eugen Dogariu.

Míg a szerb oldalon csak néhány személygépkocsi várakozott a határátkelő megnyitási ceremóniájának befejeződésére, a román oldalon már egész járműoszlop alakult ki, melyek között kerékpárosok is sorakoztak. Marija Ileana Ella Egyházaskérről az elsők között lépte át a határt.

— Egyházaskér lakói számára sokat jelentene a határ megnyitása. Mi ismertén fokhagymatermesztők vagyunk, és a határ megnyitása termékünkre vásárlókat is hozhatna. Jelenleg ki vagyunk szolgáltatva a viszonteladóknak, akik kihasználnak minket, és az előállítási ár alatt kell eladnunk árukat — mondta Marija.

A romániai lakosok, akik a határátlépésre vártak, elmondták, hogy kihasználják az adódó alkalmat, és ezen a legrövidebb úton látogatják meg barátait és rokonaikat Szerbiában, de mivel az élelmiszeripari termékek Szerbiában olcsóbbak, mint otthon, cukor és egyéb termékeket is vásárolnak, melyek egy része itt fele áron megvásárolható az otthoni árakhoz képest.

N. Kolundžija

Гужва на привременом граничном прелазу Врбица

Границу прешло 2099 лица

Прилику да пређу из једне у другу земљу на привремено отвореном међудржавном граничном прелазу Врбица – Валкањ, између Србије и Румуније, искористило је укупно 2099 грађана са обе стране границе.

Сусрет грађана Србије и Румуније на граничном прелазу Врбица

Према подацима из Станице граничне полиције Кикинда, за два дана, колико је прелаз био отворен, поводом одржавања Међународног фестивала добошара у Чоки, границу је прешао 361 грађанин Србије и 1783 грађана Румуније. Забележен је прелаз 91 путничког возила из Србије и 546 из Румуније.

— Изузетно сам задовољан бројем остварених прелаза на граничном прелазу Врбица, који је поново отворен након скоро десет година.

Без обзира што је прелаз био отворен свега два дана, остварен је импозантан број прелазака који говори о заинтересованости и једне и друге стране, да он поново проради. Морам да се захвалим начелнику Севернобанатског управног округа Владимиру Илићу и Командиру станице Граничне полиције Кикинда Милану Рељићу, који су дали велики допринос да се овај прелаз отвори. Они су заједно са нама из Локалне самоуправе Чоке учествовали у свим припремама и организовању послова око оспособљавања прелаза, који је доведен у функционално стање. Са наше стране даћемо све да граница дугорочније буде отворена. Румунска страна је, такође, веома заинтересована, што се види из броја румунских држављана која су искористили ова два дана да пређу границу. Жеља нам је да се до краја године још једном привремено отвори овај прелаз поводом значајнијег датума, а наредних година 3 до 4 пута годишње, док не буде дугорочније решено ово питање — изјавио је председник општине Чока Балаж Ференц.

Н. Колунџија

Тöbb mint kétezer lépték át a határt Valkánynál

Az év végéig még egyszer megnyitják az Egyházaskér–Valkány átkelőt

Az Egyházaskér és a romániai Valkány közti határátkelő ideiglenes megnyitása alkalmával több mint kétezer ember lépte át a határt, ami igazolja annak szükségességét, hogy ez az egykor forgalmas kishatárátkelő folyamatosan nyitva legyen a két szomszédos ország polgárai előtt. A csókai Nemzetközi Kisbíró Fesztivál alkalmával két napra nyitották meg a határt, ez idő alatt 361 szerbiai és 1783 román állampolgár használta ki a lehetőséget, és kelt át a határ túlsó oldalára. Az érdeklődés minden várakozást felülmúlt. Amint azt Balázs Ferenc, Csóka község elnöke elmondta, rendkívül sikeres kezdeményezés volt a határ megnyitása:

— Nagyon elégedett vagyok a két nap alatt lezajlott határforgalommal. Több mint tíz év telt el azóta, hogy községünk polgárai átjuthattak Egyházaskérnél a szomszédos Valkányba, és az ott élők pedig községünkbe. Külön köszönettel tartozunk az észak-bánáti körzet vezetőjének, Vladimir Ilić úrnak, és a nagyikindai határrendőrség parancsnokának, Milan Reljićnek. A határrendészet és az önkormányzat közös akciójáról van szó, aminek eredményei bizonyítják, hogy igenis szükség van Észak-Bánátban egy folyamatosan, legalább a nappali órákban nyitvatartó határátkelőre Románia felé. Mindez nemcsak turisztikai szempontból lenne jelentős, hanem hosszú távon a gazdaság, az áruforgalom számára is fontos tényezővé válna. Ugyanígy vélekednek a szomszédos határmenti régióban élő romániai önkormányzatok is. Az év végéig valamelyik ünnep alkalmából még egy hétvégre újból meg szeretnénk nyitni az Egyházaskér–Valkány határátkelőt. Jövőre három-négy alkalommal fogjuk kérni a határátkelő ideiglenes megnyitását, a távlati terveinkben pedig egy állandó, a gyálaihoz hasonló határátkelő megnyitása szerepel — nyilatkozta lapunknak Balázs Ferenc, Csóka község elnöke.

A határ két oldalán élők találkozhattak egymással

GJ

Конзул Амбасаде Републике Пољске у посети Остојићеву

Конзул из Пољске амбасаде Гжегош Опалински посетио је 20. септембра Евангелистичку цркву и основну школу „Др Тихомир Остојић“ у Остојићеву поводом обележавања Дана села овог места, као и сусрета са председником општине Ференцом Балажом и договора о даљој сарадњи.

Шеф конзуларног одељења, Опалински је том приликом донео компјутер на поклон Евангелистичкој цркви и поделио је десет социјалних помоћи становницима овог села за куповину огревног материјала.

Конзул из амбасаде и председник наше Општине су у цркви разговарали о наредним конкурсима које ће расписивати Пољска амбасада, као и даљој сарадњи са побратимљеном општином Висла из Пољске. Договорен је даљи заједнички рад општине Чока са Пољском амбасадом у вези са приступним фондовима са посебним акцентом на канализацијску мрежу. Конзул је уједно искористио прилику да усмено позове представнике МЗ Остојићева да 6. новембра дођу у амбасаду на обележавање Дана Пољске.

„Драго нам је да је конзул већ трећи пут у селу, наши утисци су позитивни, а сарадња између амбасаде и мештана Остојићева је увек на доста високом нивоу“, изјавио Емил Пољак који

Конзул Пољске амбасаде са званичницима и становницима Остојићева
А ленгел конзул а тизасзентмиклосиак тјарсасјагабан

представља овлашћено лице испред Пољака наше општине за контакте са амбасадом и општином Висла. Он је такође додао да су представници обе стране договорили и да студенти завршних година из Варшаве који студирају српски и пољски језик у 2014. години део своје обавезне праксе у Србији, могу да обаве у Остојићеву држећи часове пољског језика деци у основној школи.

И. Кермес

Lengyelország nagykövetségének konzulja Tizsaszentmiklóstra látogatott

G r z e g o r z Opaliński lengyel konzul szeptember 20-án a falunap alkalmából ellátogatott Tizsaszentmiklóstra, ahol felkereste az evangélikus templomot és a Dr. Tihomir Ostojic Általános Iskolát. Találkozott Balázs Ferencel, Csóka község elnökével, és elbeszélgetett vele a további együttműködésről.

Opaliński, a konzuli osztály vezetője, az evangélikus templomnak egy számítógépet ajándékozott, és tíz családot téli tüzelő vásárlására szociális segélyben részesített.

A konzul és községünk elnöke tárgyaltak azokról a pályázatokról, amelyeket a nagykövetség ír majd ki, valamint a lengyelországi Wisla testvérközséggel kialakított kapcsolatok továbbfejlesztéséről. Megbeszéltek a nagykövetség és Csóka község együttműködését a hozzáférhető

alapok felhasználásával kapcsolatban, elsősorban a kanalizációs hálózat kiépítésének finanszírozásában. A konzul meghívta Tizsaszentmiklós helyi közösség képviselőit november 6-ára a nagykövetségre, Lengyelország napjának ünnepségére.

– Örülünk annak, hogy a konzul immár harmadszor látogatott el falunkba, a benyomásaink pozitívak, a nagykövetség és Tizsaszentmiklós együttműködése magas szintű – jelentette ki Poljak Emil, aki községünk lengyel nemzetiségű polgárait képviseli a nagykövetséggel és Wisla községgel fenntartott kapcsolatokban. Hozzátette, hogy 2014-ben a szerb és lengyel nyelvet tanuló végzős varsói egyetemisták a Szerbiában töltött kötelező szakmai gyakorlatuk egy részét a tizsaszentmiklósi általános iskolában dolgozhatják le, lengyel nyelvű órákat tarthatnak a diákoknak.

Kertész I.

Обнова кровне конструкције на згради Општине Чока

Након спроведеног поступка јавне набавке председник општине Чока Балаж Ференц потписао је уговор са „Максим градњом“ из Суботице за извођење радова тј. постављање коског крова и обнове фасаде на првом делу зграде Општине Чока. Главни пројекат је израдио архитектонски атеље из Кањиже. Намера инвеститора је да са постављањем косе кровне конструкције зграде реши дугогодишњи проблем прокишњавања односно пропадања горњег хоризонталног дела зграде. Протеклих 50 година је утицало на то да садашња хоризонтална конструкција више не одговара својој функцији. Решавањем крова требало би решити и новонасталу ситуацију одвода атмосферских вода са крова, проблем громобранске инсталације, термичку изолацију фасаде као и сам естетски изглед целокупне зграде. Радови су у току, а њихов завршетак се очекује средином новембра уколико временски услови то буду дозвољавали.

Д.К.

Felújítják a csókai önkormányzat épületének tetőszerkezetét

A közbeszerzési eljárás befejezése után Balázs Ferenc, Csóka község elnöke aláírta a szerződést a szabadkai Maxim Gradnja kft.-vel ferde tető építéséről és a homlokzat felújításáról a csókai önkormányzat épületének elülső részén. A főtervet egy magyarkanizsai építésszroda készítette.

Ferde tető építésével megoldódik egy több éve fennálló probléma, a jelenlegi lapos tető beázása, ami a homlokzat felső részének tönkremenését okozta. A lapos tető 50 év után már nem felel meg rendeltetésének. Az új tető elkészülte után az ereszcsonna és a villámhárító rendszer felújítását, a homlokzat hőszigetelését és az egész épület külső festését is el kellene végezni.

A munkálatok folyamatban vannak, ha az időjárási viszonyok megengedik, akkor november közepére fejeződnek be.

Д.К.

Тájékoztatás a Gazdasági, mezőgazdasági, fejlesztési, városrendezési és lakásügyi-kommunális tevékenységek ügyosztályától

Csóka község területén az állami tulajdonban lévő mezőgazdasági földterületek háromévi bérbeadására vonatkozó nyilvános árverésre közzétett hirdetés alapján, szeptember 9-étől 13-áig a moztiteremben árverést tartottak, amely minden kataszteri községet felölelt. 2013. szeptember 6-áig 468 jelentkezés érkezett be.

Legtöbben Padé és Tizsaszentmiklós kataszteri községek területére jelentkeztek, míg Szanádra egyetlen ajánlattevő sem érkezett. Az árverés az előlátott határidőben és a legnagyobb rendben folyt. A Padé kataszteri községre vonatkozó árverést szeptember 9-én 15 órakor megszakították, mivel egyes parcellákra ígért ár meghaladta a kezdőár kétszeresét. Az árverés folytatása érdekében az ajánlattevőknek a letét összegét pótolniuk kellett a legmagasabb ajánlott ár 50 százalékáig. Az előlátott 498 árverésből csupán 250 árverés valósult meg. A mezőgazdasági földterület hektáronkénti legmagasabb ára Padé kataszteri községben volt és 35.600 dinárt tett ki, Tizsaszentmiklóson 18.800 din., Csókán 24.100 din., Hódegyházán 16.200 din., Egyházaskéren 11.400 din., míg Feketén 18.800 dinárt.

A határozatokat kidolgozták és elküldték a minisztériumnak, akitől most a jóváhagyást várják. Az árverés második körét a határozatokra vonatkozó jóváhagyás megérkezése, a bérleti díj befizetése és a biztosítékokról szóló szerződés megkötéséhez szükséges dokumentáció átadása után fogják lefolytatni.

Д.К.

Лицитацја у Чоку
Арверес Цсókán а меzőгаzдаcаgи фóлдтеrületeк бérбеадасарóл

На основу објављеног огласа за јавну лицитацију за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини на период од три године на територији Општине Чока у периоду од 9. до 13. септембра у просторији биоскопске сале одржано је јавно надметање за сваку катастарску општину. До 6. септембра 2013. године стигло је 468 поднетих пријава.

Највише пријава је стигло за катастарску општину Падеј и Остојићево док за Санад није стигла ниједна пријава. Поступак јавног надметања протекао је у предвиђеном временском периоду и у најбољем реду. Једино је 9. септембра надметање за катастарску општину Падеј прекинуто у 15 часова зато што је излицитирана цена за поједина надметања прешла двоструки износ почетне цене. Како би се надметање наставило понуђачи су били у обавези да доплате депозит до 50 посто излицитиране цене. Од предвиђених 498 надметања свега 250 је излицитирано. Највиша излицитирана цена пољопривредног земљишта по хектару у катастарској општини Падеј износи 35.600 динара, за Остојићево 18.800 дин., за Чоку 24.100 дин., за Јазово 16.200 дин., за Врбицу 11.400 дин. и за Црну Бару 18.800 динара.

Одлуке су израђене и достављене министарству. Сада се само чека сагласност на исте. Други круг јавног надметања ће бити спроведен након добијања сагласности на одлуке, уплате закупа и достављања потребне документације ради закључења уговора о јемству.

Д.К.

HIRDETÉS

A Tartományi Mezőgazdasági, Vízgazdálkodási és Erdészeti Titkárság hirdetést tett közzé a 2013-ban bérbe adott szántóföldekre, ösztönzési eszközök odaítélésére és használatára.

A pályázaton részvételi joguk van az egyéni termelőknek (földművesek), a regisztrált gazdaságok tulajdonosainak és tagjainak, valamint a 65 évesnél idősebb személyeknek, akik a foglalkoztatottak vagy az önálló tevékenységet végzők nyugdíj- és rokkantbiztosítási jogainak alapján nyugdíjjal nem rendelkeznek.

Minden további tájékoztatást megkaphatnak a Tartományi Mezőgazdasági, Vízgazdálkodási és Erdészeti Titkárság honlapján vagy a csókai községi hivatal 31-es irodájában.

ОГЛАС

Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство расписао је оглас за одобравање и коришћење подстицајних средстава за обрадиво пољопривредно земљиште дато у закуп 2013.године.

Право на конкурс имају физичка лица (пољопривредници) носиоци и чланови регистрованог пољопривредног газдинства, која су старија од 65 година и нису корисници пензије по основу права пензијског и инвалидског осигурања запослених или самосталних делатности.

Све додатне информације могу се потражити на сајту Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство или у канцеларији број 31 у згради Општине Чока.

„Szép vagy o hon... Ám... Naggyá csak fiaid szent akarátja tehet” (Vörösmarty Mihály)

Egyedüli lehetőségük volt azoknak a csókaiaknak, akik az első között adták át a kettős állampolgárság iránti kérelmeiket helyben, a szabadkai Magyar Főkonzulátus kihelyezett fogadónapján. Szeptember 19-én Szabadkán, a Magyar Főkonzulátus ünnepi termében csak a csókaiak számára szerveztek ünnepélyes keretek között együttes eskütételt, ahova szerezten, külön autóbusszal érkeztek az eskütevők.

Csóka község elnöke, Balázs Ferenc, és Kormányos László, a MOK igazgatója az év első hónapjában Dr. Bábity János konzul úrral való találkozására és beszélgetése után kezdődött el a sikertörténet itt nálunk. Egyeztetve a községi elnökünkkel úgy gondoltuk, hogy közös erővel, a CMH iroda vezetőjével, Tóth Ilonával dinamikusabb tempóban fogunk azon dolgozni, hogy mielőbb kihelyezett konzuli napot tarthassunk itt, Csókán. Ennek eredményeként februárban, márciusban és áprilisban is nagy érdeklődéssel sor került a kettős állampolgársági kérelmek átadására itt helyben, a Móra Ferenc Magyar Művelődési Egyesület székházában. Amint az első alkalommal, februárban átadott kérelmek elbírálása megtörtént, az ötlet szinte adta magát. Mivel több mint ötven csókainak kellett ugyanabban az időben Szabadkára utazni, a községi elnökkel

Balázs Ferenc, Kovács Gábor, Adamov Jovan és Kormányos László

egyeztettünk, melynek eredményeként csoportosan, egy autóbusszal indulhattak az eskütételre. Külön öröm számunkra, hogy városunk híres szülöttje, Adamov Jovan a világszerte elismert zeneszerző és karmester is velünk együtt ünnepelt, és mint tősgyökeres csókai tette le az esküt. Az ünnepség keretén belül Kovács Gábor konzul mellett Balázs Ferenc községi elnök is üdvözölte az ünneplőket, és örömet fejezte ki, hogy erre a különleges napra ilyen emelkedett hangulatban kerülhetett sor.

H.N.

Обележен Дан села у Остојићеву

Културна, кулинарска и спортска дешавања обележила су прославу овогодишњег Дана Остојићева, који се годинама уназад прославља 21. септембра. Догађаји поводом Дана села били су распоређени од 19. до 22. септембра.

На Дан села организовано је такмичење у кувању овчијег гулаша испред канцеларија Месне заједнице, у центру Остојићева. Улицама села прожимали су се мириси гулаша на српски, мађарски, пољски и словачки начин. У конкуренцији од 28 котлића победнички пехар освојили су представници Културно-образовног центра „Чока“. Један од куvara из победничке екипе Диенеш Золтан каже да се нису надали победи.

– Пријатно смо изненађени. Било је лепо дружење. Доћи ћемо и следеће године – рекао је Золтан.

Друго место освојила је екипа из Јавног комуналног предузећа „Чока“, а треће место локални гурман Борислав Будовалчев. Остале екипе чинили су представници околних Месних заједница, институција, Удружења грађана из Остојићева, као и мештана, који уживају у кулинарству.

Председник Месне заједнице Остојићево Јосип Чешљар задовољан је како је све протекло, иако је свечани ручак каснио због продужетка времена предвиђеног за кување гулаша.

– Одзив гостију, спонзора, али и мештана Остојићева био је више него добар. Следеће године ће бити још боље. Трудимо се да обогатимо програм и на тај начин увеличамо прославу Дана села – рекао је председник Месне заједнице Остојићево.

Да су се мештани и локална удружења потрудила да помогну у организацији, доказали су њихови штандови. Културно-уметничко друштво (КУД) „Wisla“ је своје место украсило јесењим плодовима. Представници КУД „Мађарски културни круг“ су правили послатице за све сладokusце, а чланице КУД „Др Тихомир Остојић“ шетале су у народним ношњама. Васпитачице из вртића „Радост“ из Остојићева изнеле су прибор за цртање, као и бојнице за цртање по деловима тела, па су многи малишани, али и одрасли били исцртани омиљеним бојама и мотивима.

Осим такмичења у кувању, суботу су обележили надметања у надвлачењу конопца и обарање руку. Због пријављених женских екипа у надвлачењу конопца одлучено је да два најјача представника мушке екипе вуку конопца, а не сва петорица, против женске екипе у пуном саставу, што је резултирало у корист жена. Прво место освојила је екипа жена „Дуња и синови“, друго место екипа васпитачица под именом „Забавиште“, а треће место освојили су представници удружења

21.09.2013 12:28

21.09.2013 14:02

„Потиски ратар“. У напетом такмичењу у обарању руку победио је Игор Беднар.

У вечерњим сатима одржан је концерт локалне групе „Вилењаци“, након чега је уследио ватромет, који је обезбедио српски руко-

меташ родом из Остојићева Урош Вилевски. Славље је настављено уз народну музику до раних јутарњих сати. Млада становница Остојићева Вања Шевић казала је да је одушевљена што се овако нешто дешава у Остојићеву.

– Сваке године је све боље, једва чекам следећу да видим шта ће бити организовано. Стварно сам уживала – рекла је Остојићевчанка.

Један од организатора овог догађаја и секретар Месне заједнице Остојићево Сенка Мишковић каже да није било једноставно све ускладити и обезбедити, јер се Дан села по први пут обележавао у центру Остојићева, али је вредело.

– Моје највеће задовољство види се у томе да ме људи заустављају, да нам честитају, да су пријатно изненађени целокупним програмом, да се види уложени рад и труд, а то је у ствари резултат слоге и сарадње Месне заједнице и свих удружења и клубова који постоје у Остојићеву, а наравно одзива и подршке суграђана – рекла је и додала да јој је то мотив више да следеће године буде још боље.

Турниром у стоном тенису, који је одржан 19. септембра, започети су догађаји поводом Дана села. Петак је обележен културним дешавањима, па су тако КУД „Др Тихомир Остојић“, „Wisla“ и „Мађарски културни круг“ у сарадњи са основном школом спремили приредбу. Недеља је била посвећена спорту и на спортским теренима „Слога“ одигране су рукометна и фудбалска утакмица. Од наредне године је у плану да се Дан села поново слави 22. маја, као што је то некада било.

Дуња Грбин

Пријатељство започето фудбалом

Посета представника македонских градова Радовиш и Кратово

Делегације македонских градова Радовиш и Кратово посетиле су Чоку у време међународног Фестивала добошара „Даје се на знање“, где су у присуству домаћина, ученика Основне школе „Јован Поповић“, представника Фудбалског клуба „Чока“ и Локалне самоуправе, провели, како су на разговору, уз сузе говорили, три дивна и незаборавна дана.

Представници Кратова на карневалској поворци добошара
Kratovo képviselői a dobosok felvonulásán

– Све је почело пре две године „Забавном школом фудбала“ када смо као представници Чоке боравили на стручном семинару у Охрид и упознали се са овим дивним људима из Кратова и Радовиша, – каже Саша Дулка, председник ФК „Чока“ и лидер „Забавне школе фудбала“. Пријатељство настало тих дана настављено је и представници ова два пријатељска града из Источне Македоније допутовали су да виде Чоку у време одржавања фестивала добошара.

Први сусрет био је у ОШ „Јован Поповић“, где су директори школа Јулијана Багдал из Чоке и Јовица Давичковски из Кратова дого-

ворили сарадњу ове две васпитно-образовне установе, док су деца из ФК „Плачковица“ из Радовиша играла фудбалске утакмице са својим вршњацима из Чоке и Санада. Делегацију Кратова предводили су Катерина Станковић, представник Локалне самоуправе и професор Јовица Давичковски, а децу обучену у народну ношњу и са заставама ове бивше југословенске републике, у карневалској поворци добошара, предводио је професор музике Давор Петковски.

– Наше општине су сличне по броју становника и гостопримљивости, али потпуно различите по географском положају. Кратово је планински градић у коме се налази рудник злата, док је Чока равничарска варош са злата вредним пољопривредним производима. Очекујем да, поред образовања и спорта, у будућности развијемо привредну и економску сарадњу која би била обострано веома корисна – изјавио је Давор Петковски. Гости из Македоније су на Фестивалу добошара имали свој уређени штанд на коме су посетиоцима давали информације из свог града и промотивне материјале.

Н. Колунџија

Штанд Кратова и Радовиша
Kratovo és Radoviš standja

Labdarúgással kezdődő barátság

Radoviš és Kratoovo macedón városok képviselőinek látogatása

A Közhírré tétetik: Nemzetközi Kisbíró Fesztivál idején Csókára látogatott Radoviš és Kratoovo macedón városok küldöttsége. Saša Dulka, a csókai LK elnökének elmondása szerint a barátság két évvel ezelőtt kezdődött, amikor a Szórakoztató Labdarúgó

Iskola csókai képviselőiként Ohridban szaktanácskozáson vettek részt, és itt megismerkedtek, majd barátságot kötöttek Macedónia e két városának képviselőivel. Az első találkozó a Jovan Popović Általános Iskolában jött létre, ahol a két iskolaigazgató intézményeik közötti együttműködést beszélt meg, míg a radoviši Plackovica LK tagjai a korosztályukba tartozó csókai és szanádi gyerekekkel futballmérkőzést játszottak. A kratovói küldöttséget Katarina Stanković, a helyi önkormányzat képviselője és Jovica Davičkovski professzor vezették, míg a népviseletbe öltözött gyerekek élén Davor Petkovski zenetanár állt. A vendégek igen elégedettek voltak a vendéglátással, és úgy vélték, az oktatás és a sport mellett, a jövőben gazdasági együttműködés is létre fog jönni. A macedóniai vendégeknek standjuk is volt, ahol tájékoztatták az érdeklődőket városukról és ismertető anyagot osztottak szét.

Несвакидашња несрећа у Црној Бари

Док је купио шљиве прегазио га
отпали точак са цистерне

У несвакидашњој несрећи која се у уторак 24. септембра догодила на путу Црна Бара–Врбика, тешке телесне повреде задобио је Славко Васић (53) из Црне Баре, који је превезен у Клинички центар Војводине у Новом Саду.

Несрећа се догодила око 14:25 сати на државном путу на излазу из Црне Баре према Врбика. Из Полицијске управе Кикинда саопштено је да се незгода догодила када је са теретног возила у покрету, којем је било придодато прикључно возило, отпао точак, услед чега је дошло до повређивања лица које се налазило у близини пута у свом воћњаку. Према саопштењу полиције против возача теретног моторног возила Р.Р.(32) из Врбика биће поднета кривична пријава, због основа сумње да је починио тешко кривично дело против безбедности јавног саобраћаја. На лицу места Сава Васић из Црне Баре, брат повређеног Славка, није могао да се начуди невероватној околности, да је дупли задњи леви точак, који је отпао са празне цистерне, а којим се из Мајдана за Кикинду превози сирова нафта, прошао кроз уски појас трске и траве и упоредо са стаблима шљива прошао поприличну путању док његовог брата Славка, највероватније с' леђа, није ударио и тешко повредио, а потом завршио у суседној њиви у кукурузу. Отпали точак се несметано инерцијом котрљао поред десет стабала, па је ударио Славка и наставио даље.

Сава Васић из Црне Баре, брат повређеног, на месту несреће

– Брат Славко је дошао у воћњак да би купио шљиве, које су преостале под стаблом, где га је ударио точак. Заиста је случајност и готово невероватно да се брат нашао на путањи точка, који се котрљао око 70 метара. Купио је шљиве у канту под задњим стаблом, гледајући из правца Црне Баре према Врбика – прича Сава Васић.

Од њега сазнајемо да је возач цистерне одмах после дефекта стао да потражи отпали точак те да се изненадио када је у воћњаку затекао повређеног Славка како запаме. Повређени је колима хитне помоћи Дома здравља из Чоке превезен у Општу болницу у Сенти, а потом у Клинички центар Војводине у Нови Сад, а како је саопштено, задобио је прелом карличне кости и друге повреде. Увиђај на месту незгоде извршили су припадници полиције и истражни судија Основног суда Кикинда, који је наложио технички преглед теретног возила, како би се утврдило под којим је околностима дошло до несреће, односно да ли се осовина поломила или точак није био добро причвршћен.

Н. Колунџија

Telibe találta a kamionkerék

A nagyikindai rendőrség vádat emelt a 32 éves P. P. verbázi kamionszofőr ellen, aki súlyosan vétett a közlekedésbiztonsági előírások ellen. A napokban az ő kamionjáról szabadult el egy duplakerék, amely Feketetón súlyos testi sérüléseket okozott a kertjében szilvát szedő Slavko Vasićnak.

A nem mindennapi baleset szeptember 24-én, kedden délután történt, amikor a ciszternát vezető P. P. járművével Majdán felé igyekezett, ahonnan rendszeresen szállított nyersolajat Nagyikindára. Amikor az üres ciszternát húzó kamion Feketetón keresztül Egyházaskér felé haladt, az egyik pillanatban a bal oldali dupla bal hátsó kerék önállósította magát, levált a tehergépkocsi tengelyéről, és nagy sebességgel az út menti gyümölcsös irányába folytatta útját.

A kertben balszerencséjére éppen szilvát szedő Slavko Vasić nem vette észre a mintegy 70 méteren át feléje robogó kereket, és az szabályosan leterítette a gyanútlan embert. A súlyos testi sérüléseket szenvedett férfit a mentősök először a zentai kórházba, majd az újvidéki sebészeti klinikára szállították. A tehergépkocsi kereke olyan erővel ütötte el a szerencsétlen férfit, hogy összetört a medence-csontja.

G.J

Деци је веома важан осећај сигурности

Скоро десет година у Јазову функционише одељење за децу са потешкоћама у учењу, једино у нашој општини, у коме се настава одвија на мађарском језику. У тој малој заједници деца са потешкоћама у учењу огромну подршку добијају како од стране педагога, који су тамо запослени, тако и од осталог особља, па чак и од остале деце која похађају ову школу. Шивег Каролина је наставник-дефектолог. Звање наставника-дефектолога је добила на Педагошком факултету „Јухас Ђула“ у Сегедину. Од 2009. године ради као дефектолог са децом са потешкоћама у учењу у издвојеном одељењу Основне школе „Др Тихомир Остојић“ у Јазову.

Како сте доспели у домен дефектологије?

– Још као асистенту педагогије се у мени оформила жеља да радим на овом пољу. Са децом ометеном у учењу сам се сусрела на практичној настави и већ сам тада донела одлуку шта ћу радити у будућности.

Шта мислите, како ваше ученике прихватају деца у осталим одељењима?

– Опште је мишљење код људи да их друга деца презиру, али је та констатација на сву срећу погрешна. У Јазову постоји максимална сарадња са осталим ђацима, наставницима и осталим школским особљем. Помажу им када стигну у школу, за време ужине, заједно су на одморима, на излетима и на часовима физичког васпитања. Наравно, и ми се трудимо да им пружимо одговарајуће услове, почев од силаска са аутобуса или преузимања од родитеља, па све до краја наставе. Ни минут их не остављамо без надзора.

Да ли су ученици искључиво из Јазова?

– Не. Имамо ђаке који путују из Падеја и Санада.

Према мојим сазнањима било је примера преласка из помоћног одељења у друго одељење?

– Могућности постоје. Овде ученици задатке извршавају према својим могућностима, а када је неко од њих савладао потешкоће у учењу даље школовање наставља у другом одељењу. Уверена сам да децу без обзира у ком су одељењу као и ван наставе треба свесно припремити за живот, да науче да размишљају помоћу свог талента.

Да ли ђаци настављају школовање и након завршене основне школе?

– Имамо ученика који је наставио школовање у Суботици на позивно усмереном образовању као молер. Могу рећи да овде стечено знање пружа добар основ, што доказује и чињеница да је ученик одликаш.

Диенеш Бригита

A gyermekek számára a biztonságérzet nagyon fontos

Hódegyháza közel tíz éve működik egy tagozat a tanulási nehézségekkel küszködő gyermekek számára. Egyedüli példa ez a községünkben, ahol magyar nyelven folyik a tanítás. Ebben a kis közösségben a tanulási nehézségekkel küszködő gyermekek óriási segítséget kapnak, nemcsak az ott dolgozó pedagógusoktól és az iskola többi dolgozójától, hanem a többi gyerektől is, akik ebbe az iskolába járnak. Süveg Karolina gyógypedagógus és tanító Hódegyháza.

A SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán tanító és gyógypedagógus képesítést kapott. Gyógypedagógusként 2009 óta dolgozik a hódegyházi Dr. Tihomir Ostojić Általános Iskolában tanulási nehézségekkel küzdő gyerekekkel.

– Hogyan lett gyógypedagógus?

– Pedagógus asszisztensként foglalkoztam meg benem a kérdés, hogy ezen a szakon szeretnék a jövőben dolgozni. Gyakorlati órákon többször találkoztam olyan gyerekekkel, akik tanulási nehézségekkel küzdöttek. Ekkor döntöttem el, hogy velük szeretnék foglalkozni a jövőben.

– Mi a véleménye, hogyan fogadják tanítványait a másik tagozaton lévő gyermekek?

– Általános véleménye az embereknek az, hogy biztonságosan lenéznek velük szemben. Szerencsére ez téves megállapítás. Hódegyháza maximális együttműködésre lehet számítani, úgy a többi gyerekekkel, mint a tanítókkal és az iskola munkásaival is. Segítenek nekik érkezéskor, uzsonnakor. Együtt vannak a szünetekben, kirándulásokon, testnevelésórákon. Természetesen mi is igyekszünk megfelelő körülményeket biztosítani számukra. Attól kezdve, hogy ők leszállnak buszról vagy a szülő elhozza őket az iskolába, a tanítási órák végéig szinte egy percre se hagyjuk felügyelet nélkül őket.

– Kizárólag hódegyháziak az itt tanulók?

– Nem. Utazó diákjaink is vannak Padérről és Szanadról.

– Úgy tudom, hogy volt rá példa, hogy a kisegítő tagozatról később átkerültek a másik tagozatra?

– Van rá lehetőség. Itt a tanulók saját képességeikhez mérten végzik a feladataikat. Amikor úgy ítéltük meg, hogy a tanulási nehézségeket leküzdötte, a másik tagozaton folytatta tanulmányait. Hiszem, hogy a gyermekeket bármelyik tagozaton, az oktatáson kívül tudatosan fel kell készíteni arra, hogy tetteinek következményei vannak. Fel kell készíteni őket a nagybetűs életre. A saját tehetségeihez mérten meg kell tanulnia gondolkodni.

– Az általános iskola befejezése után folytatják a diákok tanulmányaikat?

– Van olyan tanulónk is, aki az általános iskola befejezése után Szabadkán folytatja tanulmányait szakközépiskolában, szobafestőnek tanul. Megalapozottnak mondhatom az itt kapott tudást, amelynek bizonyítéka, hogy most is kitűnő bizonyítványa van.

Dienes Brigitta

Нова генерација добровољних ватрогасаца у Падеју

Руководство Доброволног ватрогасног друштва из Падеја веома важним задатком сматра образовање нове генерације ватрогасаца. У селу је ова организација увек била добро организована и активна и броји више од педесет чланова. Редовно одлазе на такмичења за која се добро припремају. Две пионирске екипе су 21. септембра представљале не само своје село већ и општину на такмичењу ватрогасаца Северно-банатског округа у Тотовом селу. На такмичењу је учествовало пет ватрогасних удружења из шест општина. Из општина Кикинда, Сента, Кањижа, Чока и Нови Кнежевац 27 екипа је одмерило снаге у осам категорија заједно са дечацима и девојчицама из Падеја. Овог пута су девојчице освојиле бронзану медаљу. Од командира Доброволног ватрогасног друштва из Падеја Комароми Ласла сазнали смо да вежбе воде Месарош Атила, Ковач Кели и Ковач Никол.

Учесници такмичења

А verseny résztvevői

hanem a községet is az észak-bánati körzeti tűzoltóversenyen, két pionír csapattal. Itt hat község öt tűzoltó szövetsége vett részt. Nagyikinda, Zenta, Magyarkanizsa, Csóka és Törökkanizsa községek legjobb 27 csapata nyolc kategóriában mérte össze tudását és felkészültségét, köztük a padéi fiúk és lányok csapata is. Ezúttal a lányok állhattak dobogóra, akik a megmérettetésről bronzéremmel tértek haza. A gyakorlatozást Mészáros Attila, Kovács Kelly és Kovács Nikol vezetik, tudtuk meg Komáromi Lászlótól a padéi Önkéntes Tűzoltók Egyesületének parancsnokától.

H.N.

A padéi önkéntes tűzoltók új nemzedéke

A padéi Önkéntes Tűzoltó Egyesület vezetősége fontosnak tartja az új nemzedék nevelését. A faluban mindig is jól szervezett és aktív volt a csapat, amely jelenleg több mint ötven tagot számlál. Az év folyamán rendszeres résztvevői a versenyeknek, melyeket komoly felkészülés előz meg. Legutóbb szeptember 21-én Tóthfaluban képviselték nem csak a falut,

„Нема одмора док траје обнова“

У току септембра месеца чланови КУД „Вук Караџић“ били су вредни. Радном снагом чланова и финансијском помоћи МЗ Санад обновљена је бина Дома културе и почета је адаптација просторије у којој ће се одлагати ношња КУД-а. Пројекат обнављања бине започет је током прошле године, али је тек овог септембра завршен услед недостатка финансија. Бина је била дотрајала и све је теже било извођење проба и програма на њој, па је захваљујући сарадњи Месне заједнице Санад која је финансијски помогла овај пројекат бина добила нови под. У наредном периоду се очекује и кречење сале Дома културе.

Уметничка радионица је излагала своје радове на Фестивалу добошара у Чоки. Вредне руке чланица унеле су сву своју умешност у изради својих малих уметничких дела.

Као и сваког септембра отворен је конкурс за упис нових чланова, тако да сада КУД има пет фолклорних група уместо досадашње четири. Ове године почетници су и малишани од 5 година. За сада је то најмлађа

група у КУД-у и броји 14 малишана. Остале групе су у мање-више истим саставима. Са пробама је почето 16.9.2013. године, јер их већ у октобру очекују бројни наступи. Први наступају ветерани на манифестацији брања кукуруза у Црној Бари са играма из Баната. Припремни ансамбл по други пут учествује на „Дечијем фестивалу фолклора“, који се одржава у Сенти, са играма из околине Београда. За време обележавања Дечије недеље у Чоки дечији ансамбл ће развеселити своје другаре, што полако прелази у традицију.

Вредни Санадци не мирују. Мало се ради, мало вежба, игра и пева. Ма, важно је само да се дружи без обзира на године! Свако доприноси колико може, а идеја је много. Треба их само остварити... Познавајући их, успеће у томе!

C.O.

Почнимо на време са прањем зуба

Најважнији предуслов за здраве сталне зубе су здрави млечњаци. Ако код малог детета успемо изградити навику здраве исхране, оралне хигијене и чувања здравих млечњака, добићемо добар основ за здраве сталне зубе дугог века. За прање зуба деци је потребна мека четкица са чекињама заобљеног врха. Препоручљиво је мењати четкицу на свака 3-4 месеца, а обавезно након инфективних обољења. Веома је важан и избор пасте за зубе. Паста пријатног укуса ће учинити прање зуба угоднијим, дете ће са уживањем обављати ову обавезу, а и ефекат неће изостати.

Предшколска установа „Радост“ велику пажњу придаје оралној хигијени деце. Од четврте године деца у установи вежбају правилно прање зуба уз помоћ и под надзором превентивне сестре. Др Бранкица Благојевић Влах је 27. септембра посетила децу средњег и предшколског узраста и одржала врло занимљиву презентацију о правилном прању и одржавању здравља зуба. За очигледно средство је користила велику пластичну вилицу и велику четкицу за зубе, којом је демонстрирала технику правилног прања зуба. Након њене презентације деца су могла да се поиграју са овим реквизитима и испробају приказану технику. Докторка је указала на значај правилне исхране за очување здравих зуба: конзумирање воћа, поврћа и млечних производа. Повела се реч и о слаткишима, највећем непријатељу зуба.

Нека деца су причала о својим посетама зубару, о четкицама које користе и обећала да ће се убудуће придржавати савета „тета зубарке“. – „Прање зуба свако јутро и вече!“

На крају су погледали два цртана филма. Један је приказао правилно прање зуба, а други је пратио посету брата и сестре зубној ординацији. Контрола здравља зуба и по потреби поправка се одиграва управо у зубној ординацији, коју ће деца ускоро посетити. Заједно са својим родитељима ће посетити тета зубарку у ординацији, где ће им она прегледати, а ако треба и поправити неки зубић.

Агоштон Отилија

Fogmosás gyermekkorban – Időben kezdjük el!

Az állandó fogak épségének egyik legfontosabb biztosítója a tejfogak egészségének megőrzése. Ha kisgyerekkorban sikerül az étrendet és a szájapolást oly módon kialakítani, hogy a tejfogak ne romoljanak el, az egy igen biztató alap arra, hogy a gyermek állandó fogait hosszú éveken keresztül meg tudja őrizni. A gyerekeknek speciális gyermekfogkefére van szükségük, melynek kicsi fején puha, lekerekített végű sörték találhatók. A fogkefét 3-4 havonként, fertőző betegség után pedig azonnal, ajánlatos kicserélni. A fogkrém választásánál fontos szempont, hogy a kicsik kedveljék. A kellemes ízű fogkrém élvezetesebbé teszi a fogmosást, így a gyermek szívesebben használja, és a megfelelő hatékonyság is könnyebben elérhető.

Az Öröm Iskoláskor Előtti Intézményben nagy gondot fordítanak az óvodások szájapolására. Négy éves kortól hetente gyakorolják a helyes fogmosást az intézmény preventív nővérének felügyelete és segítsége mellett.

Szeptember 27-én Dr.Brunkica Blagojević Vlah fogorvos látogatta meg a középő, nagy és végzős csoportosokat, és érdekes bemutatót tartott a helyes fogmosásról, valamint fogaink egészségének megőrzéséről. Szemléltetőeszköze egy nagyméretű műanyag játék fogsor volt, valamint egy „óriás” fogkefe, amelyen bemutatta a jelenlevő ovisoknak a helyes fogmosás technikáját. Ezt követően a gyerekek is kipróbálhatták egyenként a fogmosás csínját-bínját a játék kellékekkel. A doktornő felhívta a figyelmet a fogak épségét és egészségét megőrző táplálékok fogyasztásának fontosságára, mint amilyen a gyümölcs, zöldségfélék, tejtermékek. Ugyanakkor szólt arról is, hogy az édességekkel óvatosan kell bánni, azaz kis mennyiségben kell fogyasztani, mivel azok fogaink legfőbb ellenségei.

A gyerekek közül sokan beszámoltak arról, hogy jártak-e már fogorvosnál, milyen színű fogkefével mosnak otthon fogat stb., és ígéretet tettek arra, hogy a jövőben betartják a fogorvos néni tanácsát: minden nap, reggel és este is mosnak fogat.

Végezetül két rajzfilmet tekintettek meg. Az első a helyes fogmosást szemléltette, a második filmben pedig egy kisfiú és kislány testvérpár történetét ismerhették meg a gyerekek, akik édesanyjuk kíséretében látogatást tettek a fogorvosi rendelőben. Ugyanis a fogak egészségének az ellenőrzése és szükség szerinti javítása a fogorvosi rendelőben történik, amelyre rövidesen sor kerül a csókai óvoda gyerekek körében is. Szüleikkel ellátogatnak a helyi fogorvosi rendelőbe, ahol ellenőrzik a gyerekek fogazatának épségét, és szükség esetén megjavítják

Á.O.

Közhírré tétetik: Népünnepély volt Tiszaszentmiklóson

Tiszaszentmiklóson a Dr. Tihomir Ostojić Általános Iskolában iskolnapot tartottak 2013. szeptember 20-án. Az iskola névadója, Dr. Tihomir Ostojić Tiszaszentmiklós szülötte. Történész, irodalomtudós és kulturális nagykövet volt. A tiszaszentmiklósi általános iskola az ő nevét viseli. Az iskoláztatás ezen a településen körülbelül 250 éves múltra tekint vissza. E jeles alkalomból jelenlétükkel tiszteletüket fejezték ki: községünk elnöke Balázs Ferenc, a községi képviselő testület elnöke Mirjana Marjanov, valamint Mijić Predrag APV képviselő és Csóka község még néhány településének képviselője. Vendégek érkeztek Lengyelországból Gregoż Opaljinski nagykövet a delegációjával, valamint Romániából tanárok, az iskola igazgatója és egy óvoda vezetője Ibrahim Florentin, Arpad Kasta, valamint Teramare Mia községi képviselői. Gratulációikat sokan közvetítették az iskola felé, többek között a japán és a magyar nagykövet is. A rendezvény az általános iskolában kezdődött a nyár folyamán megrendezésre került Képzőművészeti hét alkalmával elkészült munkák kiállításával, amelynek egész héten fő témája a VONAL volt. A képzőművészeti munkák mellett maradandó nyomot hagy emlékként a IX. Képzőművészeti táborról a tornaterem falán egy festmény, amely a helybeli művészek és az intézmény dolgozóinak munkáját dicséri. Vendégeink tanúi lehettek a gyermekek kreativitásának és szárnyaló fantáziájának. A rendezvény célja az, hogy a tehetséges gyermekeket istápolja, amelyből ebben az iskolában van bőven.

A kiállítás megtekintése után következett az ünnepi műsor a helybeli Művelődési Otthonban. A rendezvényt három kisdobos nyitotta meg. Fellépőink szerbül, magyarul és lengyelül adták elő műsorszámukat. A színes háromnyelvű kavalkád a falu multikulturális összetételével azonosult. A felkészítő tanárok igyekeztek visszakalauzolni bennünket a régmúlt időkbe, párbeszéddekkel elevenítették fel őseink iskoláskori emlékeit és mindennapjait. A Dr. Tihomir Ostojić Általános Iskola három tanulója két idős

Свечана приредба на три језика

férfi és egy idős asszonynak a szerepét játszotta el. Mondhatjuk, hogy kiválóan igyekeztek azonosuli szerepkörükkel. Kitűnően bemutatták nagyszüleik és dédszüleik életmódját. Az intézmény fellépői mellett a falu három kultúregyesülete, a szerb Dr. Tihomir Ostojić, a magyar Tiszaszentmiklós Magyar Kultúrkör és a lengyel Wisla is képviseltette magát zenés táncos műsorszámokkal. A rendezvény lenyűgöző táncos koreográfiával zárult, amelynek alapja Johannes Brahms Magyar táncok No.5 zenéje volt. Az iskolnap alkalmából szervezett rendezvény élő bizonyítéka volt annak, hogy lehet egy településen több nemzetiségnek is élni és dolgozni úgy, hogy saját identitástudatukat megőrizve fenn tudjanak maradni és érvényesülni tudjanak minden téren. Szent István Intelmei csengenek fülemben: „...egy egynyelvű és egy sokszínű ország gyenge és esendő...”

Dienes Brigitta

Обележен Дан школе и села

Мештани Остојићева су и ове године 21. септембра свечано обележили Дан школе и села, Малу Госпојину. Тим поводом у Дому културе организована је свечана приредба на којој су ученици извели програм на српском, мађарском и пољском језику. Поред ученика, мештана и представника Локалне самоуправе обележавању 240-годишњице школства у селу присуствовао је Грегор Опалински, конзул амбасаде Пољске у Београду и представници румунског града Терамиа Маре. У дворишту школе „Др Тихомир Остојић“отворена је изложба радова насталих у дечијој ликовној колонији, служена је свечана литургија у православном храму, а организована су кулинарска, спортска и рекреативна такмичења.

Н. Колунџија

Отварање изложбе дечије ликовне колоније у ОШ „Др Тихомир Остојић“

Szorgoskodnak a Körben

a Tiszaszentmiklós Magyar Kultúr-kör jövőre immár két évtizedes kitartó munkát tudhat maga mögött. 1994-ben alakult az egyesület, amelynek legfontosabb célkitűzése a hagyományápolás, a kultúra, a magyarságtudat megőrzése volt és maradt a mai napig. Vele egykorú a nemezelő tábor is, amely napjainkra már – a kezdő, szinte topogó táborlakók közül – oktatót is kinevelt, hiszen a valamikori szorgos nemezelő diákokból a mai napra már többen oktatói szerep-körben munkálkodnak. Reperger Miklós az egyesület elnöke a Kör alakulása óta, így őt faggattam a szervezet munkájáról.

– **Hogy is van ez, jövőre húsz éves lesz az egyesület, a nemezelő tábor és a Bánáti Újság is?**

– Igen, jubilálunk. Nem mondom, hogy könnyű volt fennmaradni, de még mindig talpon vagyunk. A nemezelő tábor egy-idső az egyesülettel és a Bánáti Újsággal.

– **Hány tagja van a Körnek?**

– Az aktív tagok száma körülbelül húsz. Ebből mondhatom azt, hogy napi szinten négyen foglalkozunk az egyesület munkájával, mivel idővel egyre több dokumentáció szükséges ahhoz, hogy egy egyesület működni és fennmaradni tudjon.

– **Tiszaszentmiklóson mennyire tudják fenntartani az érdeklődést a hagyományápolás és a kultúra iránt?**

– Büszke vagyok a falubeli emberekre, egyre többen kapcsolódnak be a munkába. Évente három tábort szervezünk, amelyek több naposak és már hagyományuk van. A nyár elején az informatikai tábort az ezüstgeneráció tagjai számára, ahol az idén már két nyelven is sikerült megvalósítani a képzést. Júliusban az újságírók veszik birodalmukba az egyesületet néhány napon keresztül. Augusztusban pedig a nemezelők és más kézműveségeket kedvelők táboroznak nálunk.

– **Vannak egyéb rendezvényeik is?**

– Igen. Hetente tartanak próbákat a népdalokat kedvelő hölgyek, a népi játékokat szerető gyermekek és a modern táncokat tanuló csoportok. Egyesületünk rendelkezik 3000 könyvvel, amelyet a helybeliek bármikor igényelhetnek. Több alkalommal helyet

adtunk a színjátszóknak is, és még októberben két színházi estet szervezünk az érdeklődőknek. Nem beszélve arról, hogy igyekszünk megemlékezni a jeles ünnepekről: a kultúra napjáról, március 15-éről, Szent Istvánról... Nem feledkezünk meg a húsvéti, pünkösdi és karácsonyi ünnepekről sem. Versenyeken veszünk részt, kiállításokra megyünk, és igyekszünk bekapcsolódni a község és a település területén zajló művelődési eseményekben is.

– **Lassan hidegebbre fordul az idő, terveznek még rendezvényeket az elkövetkező hónapokban?**

– Természetesen. Több pályázatot is benyújtottunk, amelyek elbírálása még várat magára. Abban az esetben, ha sikeresek lesznek, még jónéhány rendezvényre lehet számítani a Kör szervezésében. Erről azonban még nem tudok biztosat mondani. Sajnos az események anyagi oldalát is figyelembe kell venni, mert az egyesület önerőből nehezen tud fennmaradni.

– **Kire tudnak számítani az anyagi támogatások terén?**

– Mindenekelőtt kiemelném a falu lakosait, akik aktívan részt vesznek a művelődési eseményekben. Főznek, takarítanak, munkaakciókban vesznek részt, és lehetőségeikhez mérten anyagiakkal is támogatják egyesületünket. Ezek a szorgos kezek nélkül az egyesület sem létezne. Ezenkívül kiváló együttműködésünk van a helyi közösséggel, a csókai Oktatási és Művelődési Központtal, a Tartományi Kisebbségügyi Titkársággal, a Magyar Nemzeti Tanáccsal, a Szekeres László Alapítvánnyal és a Bethlen Gábor Alappal.

Sok sikert kívánok az egyesület további munkájához!

Dienes Brigitta

Европа - ризница језика

На иницијативу Ђачког парламента Хемијско-прехрамбене средње школе 26. септембра обележен Европски дан језика

Од 2001. године сваког 26. септембра се обележава Европски дан језика. Разне манифестације позивају на истраживање европске вишејезичности, неговање културне и језичке разноликости као и на учење језика у школи и ван ње. Исте циљеве је имао у виду Ђачки парламент Хемијско-прехрамбене средње школе док је припремао активности, предавања и плакате за обележавање овог дана. У акцију су се укључили, наравно, и наставници страних и матерњих језика који су са ученицима за ову прилику припремили четири плаката. Ученици првог разреда су израдили плакат за италијански језик, ученици другог разреда за француски, трећег разреда за немачки, а ученици четвртог разреда за енглески језик. Занимљивост дана је било предавање које су припремили ученици трећег разреда на тему есперанто, међународни и неутралан живи језик који припада свим народима и веома је лак за учење. Предавање је почело уводним излагањем ученица III 3 и III 4 о есперанту на немачком језику, након чега је уследио реферат Ђемреи Кинге (III 2). На крају часа је публика, коју су чинили ученици IV 2, активно учествовала у радионици и научила неколико реченица на овом занимљивом језику - сазнали смо од наставнице немачког језика Душанке Киш Јухас. Координаторка Ђачког парламента Јелена Савић нам је већ наговестила будуће планове Ђачког парламента, који обухватају између осталог обележавање Међународног дана толеранције.

Испред плаката Бојана Марков, Ђемреи Кинга, Добаи Анабела, Мирела Месарош и Девич Дорођа

А плакатох előtt: Markov Bojana, Gyömrei Kinga, Dobai Annabella, Mészáros Mirella és Dévics Dorottya

Európa, a nyelvek tárháza

А csókai középiskola diákrparlamentjének kezdeményezésére szeptember 26-án megünnepezték a nyelvek európai napját

2001 óta szeptember 26-a az európai nyelvek ünnepe. A nyelveknek szentelt nap három célt hivatott szolgálni: felkeltetni a közönség érdeklődését Európa többnyelvűsége iránt, ápolni a kulturális és nyelvi sokszínűséget, valamint ösztönözni az iskolai és az iskolán kívüli nyelvtanulást. Erre hívta fel a figyelmet a csókai Vegyészeti-élelmiszeripari Középiskola diákrparlamentje, amikor erre az alkalomra külön aktivitásokat, előadásokat és plakátokat készített. A rendezvénybe bekapcsolódtak az iskola idegennyelv tanárai és az anyanyelv tanárok egyaránt. A diákrparlament vezetésével négy plakátot készítettek erre az alkalomra. Az elsősők az olasz, a másodosok a francia, a harmadosok a német, és a negyedikesek az angol panót, melyek az iskola bejáratánál lévő

hirdetőtáblát díszítik azóta. A nap érdekessége volt, hogy olyan foglalkozást tartottak, melynek központi témája az eszperantó volt, mivel az nemzetektől független, mindenki számára egyenjogú nyelvhasználatot biztosító, élő, semleges nemzetközi nyelv. Használata egyenlő esélyeket biztosít, hiszen ez mindenki számára tanult nyelv. Az eszperantó óra kezdetén a III.3 és a III.4 osztály tanulói német nyelven tartottak bevezetőt. Ezt követte Gyömrei Kinga (III.2) beszámolója.

Az óra vendégei, hallgatói a IV.2 osztály diákjai voltak, akik a későbbiekben csoportmunkákon vettek részt a téma kapcsán, tudtuk meg Kiš Juhas Dušankától, a német tanárnőtől. A diákrparlament koordinátora, Savić Jelena tanárnő elmondta, hogy a diákrparlamentnek már kész tervei vannak a közeljövőre nézve. Közeledik a tolerancia nemzetközi napja, amelyre hasonlóan érdekes témákkal és foglalkozásokkal készülnek majd.

H.N.

Vidám kuckó a Kisbírók VIII. Nemzetközi Fesztiválján

Szeptember 14-én és 15-én az Öröm Iskoláskor Előtti Intézmény óvónői vidám, tarka-barka, nyitott játszótérrel tartottak a koradélutáni órákban a fesztiválra látogató gyerekeknek a Művelődési Ház melletti téren (szombaton az esős idő miatt a bejárat előtti fedett teraszon). A gyerekek arcfestésen, álarckészítésen vehettek részt. Gyurmából szebbnél szebb formákat készítettek óvónői és szülői segítségével. A legkisebbek kifestős lapok közül válogathattak,

Hajmañi su se oduševili improvizovanim igralištem A legkisebbek nagyon örültek a rögtönzött játszótérnek

„Весели кутак“

на VIII Међународном фестивалу добошара

Васпитачи ПУ „Радост“ су 14. и 15. септембра у раним поподневним часовима на платоу испред Дома културе организовали шаролику, отворену „кућу и гара“ за децу која су са родитељима посетила фестивал. Малишани су могли да праве маске, да цртају по лицу, израђују фигуре од шареног пластелина уз помоћ васпитача и родитеља. Hajmañi су могли да бирају међу многобројним хартијама за бојење, на којима су били омиљени ликови из цртаних филмова. Било је тобогана, љуљашки, ходалица за најспретније. Деца су своје радове, на опште одушевљење, могла понети са собом. Свако дете је добило на поклон по један шарени балон.

A.O.

Снага је у сарадњи!

Већина људи летње месеце искористи за одмор, док је неким то период када врше припреме и обнављање. Недавно је било речи да је Основна школа „Серво Михаљ“ у Падеју оформила мултимедијалну учионицу у којој је љубимац ученика и наставника постала интерактивна табла. И ове године су летњи месеци послужили за обнову установе. Након завршетка школске године ова

школа је сопственим средствима обновила подну подлогу и променила намештај у зборници, учинивши је тако много пријатнијом. Офарбана је столарија, кречено је у згради. Запослени су улепшали чак и школску ограду, тако дочекујући нову школску годину, наравно и ђаке, којима ће ова установа годинама бити други дом.

Összefogásban az erő

Míg a nyári hónapok sokaknak a gondtalan pihenést jelentik, addig másoknak a felkészülést, a megújulás időszakát. Nem sokkal ezelőtt számoltunk be arról az öröndetes tényről, hogy a padéi Szervó Mihály Általános Iskola egy multimédiális tantermet alakított ki. Központi eleme az interaktív tábla, mely hamar a diákok és tanáraik kedvence lett. Ezúttal a nyári hónapokban elvégzett munkálatokat szeretnénk ismertetni, hiszen ismét megújult az intézmény. A tanévzáró után az iskola önerőből felújította a tanárt, új padlózattal, bútorokkal tették otthonosabbá. A nyílászárók festésére éppúgy sor került, mint a meszelésre. A dolgozók az iskola kerítését is szebbé varázsozták, így várták az új tanév kezdetét, és természetesen a diákokat, akiknek éveken át második otthonuk ez az intézmény.

H.N.

Чујте и почујте, завршен је још један Фестивал добошара у Чоки

Осми међународни фестивал добошара „Даје се на знање“ завршен је 15. септембра и, као и сваке године, Чока је захваљујући овој манифестацији на три дана постала центар окупљања мештана наше општине, али и околине, па чак и становника из суседних нам земаља. Посетиоци фестивала уживали су у разноврсном програму који се састојао од занимљивости за све узрасте.

Другу годину за редом, по узору на прошлогодишњу, одржана је „АС ФМ“ журка која се још једном показала као најзанимљивији део фестивала за омладину. Дакле, у петак, 13. септембра на великој бини на фудбалском стадиону наступили су популарни ди-џејеви DJ WD 87 и DJ Morning Indian. Према проценама организатора, ову журку посетило је око 1000 младих и чак ни нешто хладније време наспрам прошле године, није их спречило да током читаве вечери играју уз најпопуларније хитове које су пуштали гостујући ди-џејеви.

У Суботу, 14. септембра одржано је традиционално такмичење у кувању овчијег паприкаша уз пратњу два тамбурашка оркестра. Чак 60 екипа одмеравало је снаге у кулинарском умећу, а као победник из овог надметања изашао је Анте Марас из Црвенке. Друго место освојио је Сава Трифуновић из Турије, док је треће место заузео Душан Лукин из Кикинде.

Након такмичења у кувању одржана је и презентација и дегустација добош торти и изабрана је најкуснија. За ово такмичење пријавило се десет учесница и за најкуснију тарту је, према оценама жирија, изабрана торта Ибоје Бало која је освојила новчану награду од 10.000 динара.

Након проглашења победника у једном и другом такмичењу, од 21 час почео је концерт „Звезда Гранда“, Стефана Петрушића и Иване Павковић. Сада су и љубитељи народне музике имали прилику да два и по сата уживају уз старе и нове хитове што самих извођача, то и најпопуларније хитове њихових колега. Овај концерт, такође одржан на великој бини на стадиону, окупио је око 600 посетилаца.

Веома запажени део програма на фестивалу био је и кутак за најмлађе, односно дечија улица који је организовао чокашки вртић у суботу и недељу на платоу испред КОЦ-а и биоскопа.

Програм за недељу, 15. септембар отворен је возом 20 фијакера, па је потом уследила дегустација хране коју су припремала удружења жена са територије наше општине. Домаћи колачи су и ове године изазвали праву пометњу међу посетиоцима и чекало се у редовима како би се пробали специјалитети за које су сви имали само речи хвале. Након што су успели да се изборе за по који колач, посетиоци су наставили своју шетњу обилазећи и друге штандове разних организација, удружења, уметника и компанија, па су тако, између осталог, имали прилику и да дегустирају вина Винарије Чока.

Фестивалски наступ једанаест пријављених добошара почео је у 17 часова на малој бини у улици Маршала Тита, а након њега уследила је и карневалска поворка. Ове године уведене су измене у траси којом су шетали учесници који су били подељени у две групе и кретали су са два различита краја улице Маршала Тита. Један део поворке предводио је Драгољуб Ђуричић са својим бубњарима из Кикинде и чокашким добошарима, а иза њих је ишла плесна група мажореткиња „Венус плус“ из Аде, као и македонска делегација. Други део поворке водио је Владимир Богдановић такође са чокашким добошарима, док су иза њих ишле мажореткиње из Кањиже, улични уметници „Trash and Go“ и плесна група „Зечице“ из Чоке.

Организатори су задовољни одзивом људи, а посебно су се изненадили бројем посетилаца у недељу. „Ја сам у организацији фестивала већ четврту годину и никада нисам видела толико људи у недељу од наступа добошара, па до краја саме поворке“, изјавила је председница удружења „Чокашки добошари“, Сања Радин и додала да су на крају задовољни организацијом целокупног фестивала. Чокашки фестивал посетио је и велики број гостију из иностранства; ту су биле делегације из Мађарске, Румуније, Македоније

Фестивал је затворен концертом локалне групе „Вилењаци“ и „О-Рук“ из Сенте који је такође био веома посећен и који је опет, са друге стране, био занимљив љубитељима домаће и стране поп и рок музике.

И. Кертес

Dobolással kergették szét az esőfelhőket

Csókán megtartották a Kisbírók VIII. Nemzetközi Fesztiválját

Csókán megtartották a Közhírré tétetik elnevezésű háromnapos fesztivált, amelyet azoknak a kisbíróknak az emlékére szerveznek, akik még néhány évvel ezelőtt Padén és Hódegyháza-n a helyi hírekről az utcákon dobolva értesítették lakosságot. A rendezvény fenyvegető esőfelhők alatt zajlott le, melyeket a felvonuló dobosok és mazsorettek kergették szét.

A fesztivál pénteken, szeptember 13-án kezdődött a futballpályán egy nagy DJ-bulival, majd szombaton Egyházaskéren a szerb–román határátkelő megnyitásával, Csókán pedig birkapörköltfőző versennyel és dobostorta-bemutatóval folytatódott. A zsűri szerint az 58 szakács közül a legízletesebb pörköltet a cservenkai Ante Maras főzte, míg a csókai háziasszonyok egyöntetű véleménye alapján a tíz dobostorta közül a legszebbet és legfinomabbat a csókai Báló Ibolya készítette.

Vasárnap, szeptember 15-én, a fesztivál zárónapján az érdeklődők fiákeren járhattak be Csóka utcáit, és megköszönhatták a község nőegyleteinek tagjai által készített specialitásokat. Délután a város központjában felállított színpadon a Szerbiából, Magyarországról, Romániából és Macedóniából érkezett kisbírók bemutatták, hogy a rádió, tv, mobiltelefon

A fesztivál Csóka védjegye

– A fesztivál a fennmaradásért küzd. A szervezők nagyon igyekeznek, ez biztosítja a sikert. Az egész környék minden évben türelmetlenül várja ezt a rendezvényt. Én eddig hét alkalommal voltam ezen a fesztiválon. Nagyon jólesik, hogy a csókaiak, bárhol is találkozom velük, a tengeren, a hegyekben vagy külföldön, úgy üdvözlönek, mintha én is csókai lennék. A kisbírók emléke itt még élénken él, ezért mindig szívesen jövök a fesztiválra, függetlenül az elfoglaltságaimtól – jelentette ki Dragoljub Đuričić, a legismertebb dobosunk, és a csókai fesztivál lelkes népszerűsítője.

és internet elterjedése előtt hogyan értesültek az emberek a rendeztekről és a közérdekű hírekről.

Jovan Joca Čudanov a pancsevo-i történelmi levéltárban rátalált a Starčevo (Tárcsó) településen az 1918-tól 1924-ig tartó időszakban vezetett Kisbírók könyvére. A kisajátításról, a tűzoltókról, a pontokra történő vásárlásról és egyebekről szóló híreket egyedi módon előadva ejtette ámulatba a hallgatóságot. Hasonlóképpen sikeresen „dobolta ki” a híreket a törökbecsei Vladislav Sudarski, a hódegyházi Urbán Tibor, a kikindai Radovan Subin, a zentai Ljubomir Bordoški, a szanádi Gradimir Popović, Csúzdi Árpád és Dušan Felbab, de nagy tapsot kaptak a „női kisbírók”, Pece Réka és a zentai Kiss Izabella. Minden híradás a „Közhírré tétetik”-kel kezdődött, és a „Kihirdetve!” szóval végződött. A kisbírók fellépése szórakoztató jellegű volt, így mindannyian győztesek lettek, taps és a csókai Vinarija ajándécsomagja volt a jutalmuk.

A fesztivál záróeseménye a karneváli felvonulás volt, melyet hazánk legismertebb dobosa, a belgrádi Dragoljub Đuričić vezetett. A menetben dobosok, kisbírók, mazsorettek vonultak, hozzájuk csatlakoztak a macedóniai Kratovoból érkezett vendégek is. A nézők lelkes tapsal köszöntötték a felvonulókat.

A fesztivál mindhárom napján koncerteket szerveztek, a labdarúgó-pályán felállított színpadon DJ-k és a Grand csillagai (Zvezde Granda) léptek fel.

Szöveg és fotó: N. Kolundžija

„АС ФМ“ журка
AS FM szabadtéri diszkó

Фестивалски наступ добошара је овога пута имао и учесници
Az idén egy hölgy is vállalkozott a kisbíró szerepére

Наступ Драгољуба Ђуричића и чокашких добошара
Dragoljub Đuričić és a csókai dobosok

Бубњари и мажореткиње
A dobosok és a mazsorettek

Обележено пола века стонотениског клуба Вече када је Чока била светски град стонотениса

Спортско-забавном и музичко-сценском спектаку, који је организован поводом 50-годишњице Стонотениског клуба „Чока“ у петак 20. септембра, у за ову прилику специјално опремљеној фискултурној сали Основне школе „Јован Поповић“ у Чоки, присуствовали су истакнути и врхунски стонотенисери и стонотениски радници из земље и иностранства, па је са правом Чока, град стонотениса у Србији, те вечери понела епитет светског центра стонотениса. Илија Лупулеску, Александар Каракашевић, Биљана и Катарина Голић, Силвија и Анамарија Ердељи, Ева Тапаи, Александра Радоњић и још дуги списак врхунских стонотенисера допутовали су из Америке, Шпаније, Португалије, Немачке, Мађарске, Хрватске и других земаља, да би заједно прославили овај вредан јубилеј, јер како рекоше, сви су они прве стонотениске кораке или афирмацију доживели у Чоки.

– Драго ми је што сам дошао да присуствујем овом изузетном јубилеју, посебно зато што је мој Уздин овде од покојног творца „Чоке“ Иштвана Сабоа учио стони тенис, захваљујући чему сам постигао то где сам сада. У овој сали сам учио,

Ласло Кормањош и Др Ласло Ормаи
Kormányos László és Dr. Ormai László

Приредба достојна јубилеја

– Важну улогу у остварењу пројекта „50-јубиларна“ преузели су на себе координатор пројекта Катарина Голић, а посебно наш тренер Ласло Кормањош, менаџер пројекта прославе. Они су дали огроман допринос у организацији нашег великог јубилеја и омогућили свима нама да заједнички прослаavimo овај прелеп стонотениски празник. Своје поштовање према чика Пишти, великом имену овога спорта, тренер Лацика је исказао још 2010. године када је сву своју енергију, жељу и вољу са свим пријатељима клуба уложио у реконструкцију стонотениске сале. Те године је стонотениска сала понела име чувеног Сабо Иштвана. Табла на којој је уписано његово име чуваће га вечно од заборавља, – рекла је председница СТК „Чока“ Отилија Догнар Воргић.

– Задовољство свих бивших и садашњих чланова клуба, истакнутих стонотениских радника и гостију на обележавању нашег јубилеја, сатисфакција су ми за сав вишемесечни труд и непреспаване ноћи док су трајале припреме за ову манифестацију. Да смо у томе успели, потврђују многобројни позиви, поруке и речи захвалности које су нам упућиване после обележавања јубилеја, – скроман је Кормањош Ласло, који је према мишљењу свих најзаслужнији за организовање овакве манифестације достојне јубилеја.

тренирао и играо стони тенис пре 30 година и зато је за мене ово изузетно значајан догађај, – изјавио је Илија Лупулеску, који је у Чоку допутовао из Америке.

Сестре Голић обележиле су једну епоху у српском стонотенису.

– Наш тата нас је као мале увео у салу за стони тенис. Заволеле смо овај спорт и напредовале заједно. После „Чоке“ сам наставила у Словенији, јер је нормално да после извесног времена играч оде из матичног клуба. Имала сам тамо успешну каријеру, али сам се на крају вратила у Чоку, где помажем клубу и по потреби одиграм који меч, – каже Катарина Голић. Њена млађа сестра Биљана је долетела на прославу из Чикага.

– Трећину стонотениске каријере провела сам у Чоки одакле сам отишла у Подгорицу, па у Немачку и онда у Америку, где сам добила стипендију и спонзорство од америчке компаније. Последњу деценију сам у Америци, где живим и

радим. Стони тенис је посао којим се бавим, али не толико као играчица, већ као промотер стонотениса у компанији у којој радим. То су ревијални и демонстративни мечеви у камповима, јер је стони тенис у Америци популаран као рекреативни спорт, – каже Биљана Голић.

Међу присутнима је на обележавању јубилеја био и др Ласло Ормаи, дугогодишњи члан председништва Светске стонотениске федерације (ИТТФ) и један од најуспешнијих председника, тренера и менаџера свих времена у женском стонотенису, који је више

Група најуспешнијих стонотенисера Чоке и Данка Убипарип

од пола века био председник СТК „Статистика“ из Будимпеште. Он је честитао члановима „Чоке“ јубилеј и подсетио на тренутке проведене са дугогодишњим пријатељем и сарадником Сабо Иштваном. Др Ласло Ормаи је аутор прве књиге о стонотенису, која је захваљујући Сабо Иштвану и Чедомиру Штеванчеву преведена и штампана код нас. Александар Матковић, потпредседник Европске стонотениске уније, је поздрављајући присутне изјавио да је прве стонотениске кораке, такође, почињао у Чоки.

– Пре 42 године сам играо свој први турнир у овој сали. Веома ми је драго што се обележава овај јубилеј. Чока је изнедрила изузетно велики број српских, југословенских, балканских и медитеранских шампиона као што су Палатинуш Ержебет, Гордана Перкучин, сестре Ердељи, Тапаи, Голић и не само

Награде заслужнима:
Предраг Голић, Догнар Воргић Отилија, Ласло Кормањош

играче већ и тренере који су се прославили и у Европи, као што је Сабо Иштван, Предраг Голић, Мелик Золтан, Кираљ Илона. Ово је расадник не само добрих играча и играчица него и тренера. Морам да истакнем да сигурно не постоји на свету овакав простор који са 4-5 хиљада становника изнедри оволико светских, европских и балканских шампиона. Сабо Иштван, који је 1963. године основао СТК „Чока“, је светски првак по броју успешних тренера које је ишколовао, а који су наставили да „производе“ нове играче. Чока је по томе највећи стонотениски град у земљи, а судећи по стонотениској елити присутној вечерас у овој сали, Чока је данас светска стонотениска престоница – изјавио је Александар Матковић.

У оквиру централне манифестације обележавања пола века СТК „Чока“, одиграли су ревијални мечеви између најуспешнијих чоканских генерација, а егзибициони меч одиграли су Илија Лупулеску, Александар Каракашевић, Биљана Голић и Силвија Ердељи. Незаборавно дружење стонотенисера настављено је у Гостиони „Ждребац“ до раних јутарњих сати.

Текст и фото: Недељко Колунџија

Csóka volt a világ közepe A Csóka Asztalitenisz Klub első 50 éve

Még ha egy nap erejéig is, de Csóka volt a világ közepe. Nagy várakozás és komoly munka előzte meg az ünnepi rendezvényt, melyet a nagy múltú Csóka Asztalitenisz Klub 50. évfordulója alkalmából szerveztek, és amelyre még sokáig büszkén emlékezünk vissza. Ötvenéves fennállása alatt számtalan örömteli, sikeres pillanatot élhettek át mindazok, akik ehhez a közösséghez tartoztak. 1963-ban kezdődött a sikertörténet, amely városunk hírnevét a világ számos pontjára elvitte. Ehhez méltó, nagyszabású ünnepi rendezvénnyel adóztak a klub megalapítói, edzői, játékosai és pártfogói előtt.

Ezen az emlékező napon sokan hazatértek az elmúlt évtizedek legeredményesebb játékosai közül, akik itt ismerkedtek meg az asztalitenisz világával, amely magával ragadta őket, és az életük összetevő részét képezi ma is. A legendás Szabó István rajtuk keresztül örökölték a szeretetét és tiszteletét. Az ünnepségen az emlékezés mellett bemutató játésmákra is sor került, ahol a klub jelenlegi, egykori és vendégjátékosai mérkőzték meg. A népes közönségnek egyedülálló élmény-

Анамарија, Биљана, Силвија и Катарина
Annamária, Biljana, Szilvia és Katarina

ben volt része, hiszen egymás után vonultak fel a sportág világszerte elismert sportolói, az Erdélyi és a Golić testvérpár, Tápai Éva, Brigita Mirković, Ilija Lupulesku, Aleksandar Karakašević... és még sorolhatnánk.

Assis de Souza Erdélyi Szilvia a tíz évvel ezelőtti Európa-bajnokságon két bronzérmes szerző asztaliteniszezőt, európai csapatbajnokot, valamint a 2004-es athéni olimpia résztvevőjét kérdeztem arról, hogy milyen érzésekkel tért haza.

– Nagyon jó érzés most itthon lenni, főleg az ok, ami miatt most mindenki hazajött. Különleges ez az alkalom, főként ha tudjuk, hogy utoljára 1998-ban

játszottam itthoni közönség előtt. Titkon mindig is reménykedtem abban, hogy el tudunk majd jönni a húgossal együtt erre az alkalomra.

– Miért ezt a sportot választottad?

– Mivel csókai vagyok, szinte egyértelmű volt, hogy asztaliteniszezni fogok, mivel a helyi pingpong iskolának már akkor hírneve volt Európában.

– Szerinted mi a mai nap üzenete?

– Én azt szeretném, hogy ennek a komoly rendezvénynek az legyen az üzenete, hogy a hat-hét éves kislányok és kislányok minél többen kedvet kapjanak ehhez a sporthoz, és folytassák a tradíciót. Bízom abban, hogy ez az esemény ráébresztette a szülőket arra, bátorítsák gyermekeiket, hogy kipróbálják magukat ebben a gyönyörű sportban, mivel ez nagyon sokat ad nekik. Nem csak annak, aki kijut az olimpiára, hanem mindenkinek. Sok mindenre megtanít, amit az életben aztán hasznosítani fognak. Remélem, ehhez mi is hozzájárultunk egy kicsit.

Nem sok szülő büszkélkedhet azzal, hogy két ekkora tehetség és két ilyen sikeres játékos vált gyermekeikből. Nem úgy, mint az Erdélyi testvérpár szülei, akiknek fiatalabb lányuk éppúgy élsportoló, mint az idősebb.

Erdélyi Annamária serdülő Európa-bajnok egyéniben, a felnőtt Európa-bajnokság bronzérmese párosban, és még sorolhatnánk az elismeréseket, melyeknek tulajdonosa.

– Nagyon jól éreztem magam, voltak boldog és meghatározó pillanatok is. 17 évesen játszottam utoljára itthon, ezért már nagyon vártam.

– Mikor merült fel benned az ötlet, hogy te is a nővéred nyomdokaiba lépsz?

– Mindig is egyértelmű volt számomra, hogy asztaliteniszezni szeretnék lenni, és nemcsak a nővérem miatt, hanem Csóka miatt is. Természetes volt, hogy mint akkoriban minden gyerek, én is elkezdtem ezt a sportot. Mindjárt megtetszett, és ezután nem volt más hátra, mint edzeni.

– Mit üzennél a jövő nemzedékeinek?

– Mindenkit csak buzdítani tudok, hogy nézzen be a klubba, ismerkedjen meg ezzel az izgalmas sporttal, amitől csak kapni lehet.

Ha már az előzőekben a testvérpárokat említettem, nekünk csókaiaknak vannak még hasonló sikereket elért játékosaink. A Tápai lányok közül erre az alkalomra Tápai Éva tudott eljönni, aki Európa-bajnok párosban és vegyesben, országos felnőtt egyéni bajnok, többszörös országos felnőtt csapatbajnok.

– Nagyon örültem a meghívásnak, ez egy nagyon színvonalas esemény volt. Jó volt újra együtt látni az egykori játékosokat. Igaz, hogy én először Zentán kezdtem el játszani, mert a barátnőm is oda járt, de ez nem tartott sokáig. Két és fél hónap után hazajöttem Csókára játszani, és itt folytattam a pályafutásomat.

folytatás a következő oldalon

Az évfordulóhoz méltó ünnepség

– A „Jubiláris 50.” elnevezésű projekt megvalósításában kiemelkedő szerepet vállalt a koordinátor, Katarina Golić, és a projektmenedzser, Kormányos László edzőnk. Ők mindent megtettek azért, hogy megünnepelhesük ezt a jubileumot, ezt a nagyon szép pingpong-ünnepet. Kormányos Laci már megmutatta, mennyire tiszteli Pista bácsit, ennek a sportnak a nagy alakját. 2010-ben ugyanis rengeteg energiát, munkát fektetett abba, hogy a klub barátaival összefogva felújítsák a pingpongtermet. Ez sikerült, és a terem azóta Szabó István nevét viseli. Az emléktábla, amelyre a neve van vésve, örökre megővja őt a feledéstől – mondta a Csóka Asztalitenisz Klub elnöke, Dognár Vorgiő Otília.

– A klub egykori és jelenlegi tagjainak, az évfordulónkon megjelent kiemelkedő asztalitenisz-szakembereknek és minden vendégünknek a megelégedettsége az elégtétel számomra a rendezvényt előkészítő több hónapos munkáért és az álmatlan éjszakákért. Az ünnepség után érkező sok telefonhívás, üzenet és köszönő szó igazolta, hogy érdemes volt ennyit dolgozni – mondta szerényen Kormányos László, aki sokak szerint a legtöbbet tette azért, hogy ez az ünnepség méltó legyen az évfordulóhoz.

Csóka volt a világ közepe

A Csóka Asztalitenisz Klub első 50 éve

foljitatás az előző oldalról

– Hogyan élteš és eled meg a versenyeke?

– Voltak álmatlan éj-szakáim, de nem tudnám megmondani melyik fontos meccs előtt. Abban bi-znos vagyok, hogy az EB-döntő előtt nem szenvedtem álmatlanságban. Lám-palázam volt, izgultam, de alvásgondjaim nem voltak.

Ezen a sportünnepen a revümeccsek egyik főse-replője,

Ilija Lupulesku kápráztatta el a közönséget bravúros játéka-val, aki ünnepelt serb, jugoszláv és később amerikai asztaliteniszező. Érmekkel tért haza valamennyi jelentős mér-közésről, az olimpiai játékoktól az Európa-bajnokságig. Lupulesku nem először járt nálunk. A pályája elején sokat játszott Csókán, ugyanis nagyon jó együttműködést ápol-t a két klub.

Ilija Lupulesku: „A Csóka Asztalitenisz Klub volt a legerősebb az országban, amely óriási tehetségeket nevelt ki, akik világhírű játékosokká váltak. Az én edzőm is itt tanult a legendás Pista bácsi mellett, s aztán amit megtanult, azt hozta hozzánk Uzdinba. Ott alapított klubot, ahova én is kezdtem járni.”

– Hogyan jött az ötlet, hogy revümeccset fognak játszani?

– Gyakran játsunk ilyen típusú szórakoztató-bemutató meccseket. Ezúttal Karakaševićel közösen vettünk részt benne, mivel sportsérülése miatt nem játszhat. Ezért Golić Katarinával együtt találtuk ki, hogy két színész bevonásával a bírák szerepében kicsit könnyedebb, érdekesebb, vicces formában mutassuk be ezt a sportot. Szeretném megköszönni a Csóka Asztalitenisz Klubnak, hogy meghívott erre az ünnepi alkalomra. Nagy megtiszteltetés ez számomra, hogy itt lehetek, és közösen ünnepelhetjük ezt a jubileumot. A fiatalabbaknak pedig azt üzenném, hogy most nagyon sok múlik rajtuk, az asztalitenisz jövője is akár. Nekik sokat kell dolgozniuk, talán még többet, mint nekünk annak idején, hogy sikeres, eredményes élsportolóvá váljanak. A kitartó munkának meglesz az eredménye, és az elismerések sorra jönnek majd.

A revümeccsek másik főszereplője Aleksandar Karakašević, aki köztudottan a világ egyik legjobb backhand technikájával rendelkezik. Hogy hogyan alakult ki ez az évek során, arról kérdeztem a sportolót.

– Hogy pontosan hogy alakult ki, ezt nem tudnám megmondani. Kezdő éveimben sokáig nem tudtam ennek az ütésnek a technikáját, aztán úgymond egy éjszaka alatt kialakult. Az is közrejátszhatott, hogy kicsit lustább voltam, nem szerettem annyit mozogni, és valahogy begyakoroltam. Onnan kezdve természetesnek éreztem.

Arra a kérdésre, hogy kiből lehet hasonlóan eredményes élsportoló, mindannyian hasonló választ adtak. Összetett sport. A tehetség önmagában nem elég. Nagyon sok edzést, gyakorlást és kitartást igényel. Az asztalitenisz egy életforma. H.N.

Tápai Éva

„Szeretjük az iskolánkat”

A forró nyári hónapok után, amint mérséklődik a hőmérséklet, az iskolák újra benépesülnek. A diákok birtokukba veszik második otthonukat, és kezdetét veszik a munkával teli, szorgos hétköznapiak, melyek középpontjában az új ismeretek és készségek elsajátítása a cél. Korántsem mindegy azonban, hogy az iskolaévet milyen hangulatban és környezetben kezdik, főként azok, akik most ismerkednek az új iskolájukkal, az új tanáraikkal.

Ezt szem előtt tartva a csókai középiskola az idén is, a környéken egyedülálló módon fogadta az elsősöket. Szeptember 16-án az iskola udvarán gyülekeztek, ahol számos meglepetés várt rájuk. Két bográcsban rotyogott az étel, körülöttük a főszakácsok mellett az iskola öregdiákjai sürgölődtek, mialatt a többiek zenélve, énekelve és táncolva mulattak az időt egészen ebédig. „Az ötlet már az előző iskolaévben megszületett. Horváth Noémivel közösen dolgoztuk ki, és valószínűleg meg már a tavalyi évben is. A projekt a Gólyatábor 2013 nevet viseli, amelynek célja az elsősök fogadása, a barátkozás és a tanulás, másképpen mint a többi napon.”

– tudtuk meg Savičević Igortól a projekt megálmodójától. Hagyományteremtő céllal szervezték meg az idén, hiszen az iskola igazgatója szeretné, ha minden évben ilyen módon kezdenék az évet, és másképpen (mint máshol) fogadnák az elsősöket. Egy ilyen kis iskolának, mint a csókai, nagyon fontos, hogy családi hangulatot teremtsenek a tanulóhoz, akkor is, amikor a kisebb iskolák létjogosultságát kérdőjelezzik meg sokan. „Mi így módon is szeretnénk ez ellen harcolni és bebizonyítani azt, hogy szeretjük az iskolánkat. A projektben a Vegyészeti-élelmiszeripari Középiskola tanári kara, valamint Savič Jelen a diákszenatort koordinátora mellett segítségünkre volt a Paletta civil szervezet, amelynek tagjai ajándékokat biztosítottak az oktatóknak, azoknak, akik irányították a főzést, oktatták a néptáncot. Emellett a „Palettások” vendégül láttak bennünket a MOK udvarán, ahol Csorba László, a civil szervezet tagja a gőlöncsémesterségről tartott bemutató előadást.” – ismertette Savičević Igor tanár úr.

Szücs Krisztina, negyedikes ipari gyógyszerész tanuló: „Mindnyájunknak tetszik ez a rendezvény, jó a hangulat. Szajkó Ferenc a főszakács, ő irányítja a munkát. A lányok előkészítették a hozzávalókat, a fiúk pedig főznek. Mi erdélyi tokányt készítettünk, míg a másik csoport babot Novica Dragoljević vezetésével. Itt mindig történik valami, szeretjük ezt az iskolát, mert a tanárok is nagyon segítőkészek.”

Ezen a délelőttön egy nemrégiben formálódott csókai együttes szórakoztatta a közönséget, melynek tagjai Ana-Marija Petreska, Silvester Maša, Mladen Erić, Ljiljana Terzić, Jelena Krajnović.

„Az együttes alakításának ötlete három hónappal ezelőtt merült fel” – tudtuk meg Mladen Erić-től, azóta rendszeresen gyakorolnak. Szerencsére hamar megtalálták a közös hangot, így nem maradt más, mint kihasználni minden időt a gyakorolásra, és összeállítani a repertoárt, ami egyedülálló, hiszen olyan újabb dalokat válogatnak össze, amelyek népszerűek, és amit mégis kevesen játszanak.

Szajkó Ferenc a törökkanizsai vendéglátóipari szakközépiskola ételkészítési ismeretek tanára vezette a hagyományos receptúra alapján készült reneszánsz ételkülönlegességet, az erdélyi tokány elkészítését. „Tíz éve tanítom a gyerekeket a szakácsművészet fortélyaira. Ez alkalommal a kollégám, Savičević Igor hívott meg, hogy egy ételkülönlegességet főzzünk így közösen. A választás az erdélyi tokányra esett, amely egy ősi magyar

Az ünnepség megnyitóján

étel. Az első leírások (1300-ban) már említik, majd a Mátyás korabeli írásokban már pontosan lejegyzik a hozzávalókat és az elkészítés módját. Ennek megfelelően készítettük el ma is, ugyanazzal a fűszerezéssel, semmit nem változtattunk rajta. A diákokat meg kell hogy dicsérjem, hiszen nagyon érdeklődőek voltak, figyelmesen követték az utasításaimat, és ügyesen dolgoztak.”

Gál Orsolya első osztályos tanulót kérdeztem arról, hogy miért ezt az iskolát választotta, és hogyan tetszett a tiszteletükre készített nem akármilyen fogadás.

Gál Orsolya: „Mindenképpen Csókára szerettem volna jelentkezni környezetvédelmi technikusként, de mivel ez a szak az idén serb nyelven nyílt meg, így gyógyszeripari technikus szakra iratkoztam. Nagyon tetszik az iskola, a környezet, a tanárok nagyon kedvesek. A mai nap igazán érdekes, főként a közös táncolás és a népviseletek. A tokányról még eddig nem hallottam, de a nap további részében előadást is fogunk róla hallani.”

Katona Mihály végzős tanuló az ipari gyógyszerész szakon lelkesen mesélt a bab főzésének szakaszairól és a hozzávalókról: „Mi babot főzünk oldalassal és disznóhússal. Novica Dragoljević irányít bennünket, hogy miből mennyit használjunk. Mindannyian önként jelentkezünk, hogy segítsünk és megtanuljuk, hogyan kell elkészíteni ezt az ételt. Azok, akik nem főznek, néptáncra jelentkeztek, csárdást és kólót tanulhattak, és be is mutatták a többieknek.”

Amit az ügyes szakácsok és kuktáik megfőztek, azt a társaikkal megosztva hamar el is fogyasztották, nem kétséges tehát, hogy jól sikerült ez a rendezvény, amely az Active ifjúsági szervezet pályázatán nyert eszközökből lett megvalósítva. Igazán tartalmas napot tudhattak maguk mögött a diákok és tanáraik egyaránt, olyannyira, hogy már a jövő évi gólyatábor tervezgetik. H.N.

M.M.I.

„Stork kamp” у Хемийско-прехранбеној средњој школи у Чоки

16. и 17. септембра Ђачки парламент Хемийско-прехранбене средње школе спровео је омладински пројекат „Stork kamp 2013” уз подршку ресурс центра и Независне омладинске организације „Active” у оквиру програма „Млади су закон”. Ђачки парламент је позвао све да се придруже промовисању мултикултуралности, бољих међуљудских односа и омладинског активизма.

Са идејом да уз игру, песму и добру храну науче нешто једни од других, отпочео је овај несвакидашњи дан у Хемийско-прехранбеној средњој школи у Чоки. Већ од раног јутра у дворишту школе кренуло се са припремањем мађарских и српских националних јела. Ученици су добро прихватили смернице демонстратора и сами учествовали у прављењу специјалитета. Демонстратори су били Сајко Ференц и Новица Драгољевић, који су са пуно елана спремали јела: ердељи токањ и пасуљ на српски начин. Било је приметно да су кувари уживали преносећи своје знање и дугогодишње искуство у спремању хране. О свим фазама припремања јела обавештавали су присутне, а ђаци су упијали корисне, занимљиве и неретко духовите инструкције.

Док се припремао ручак, ученике и професоре забављале су прво ученице Хемийске школе, Ирена Тот и Тамара Цветковић, које су својим дивним гла-

совима уз гитару загрејале атмосферу и размрдале све присутне. Уследио је наступ новоформиране чокарске групе „Вилењаци” који је заиста био одличан. Фантастичан репертоар и још бољи гласови изазвали су одушевљење и код професора и код ученика.

На сваком кораку владала је радна и весела атмосфера, припремала се храна, бенд је свирао, а затим је уследио плес. Номи Хорват је подучавала ученике српске националности мађарским народним играма. Био је то јавни час за све који су желели да науче нешто о мађарском фолклору. Сам почетак није био лак, али уз помоћ Номи, ђаци постајали су

Дегустација мађарског националног јела, ердељи токањ

све уигранији и бољи. С друге стране, након мађарског плеса, Млађен Ерић учио је ђаке мађарске националности неким српским играма. У првом реду ту је био моравац, а потом су се сви опустили и одиграли Ужичко коло. Такође су ученицима приказане српске народне ношње из различитих крајева Србије.

Остало је још да се дегустира храна у чему су сви посебно уживали. Програм се завршио одласком ученика на предавање професора Сајка Ференца о кулинарству, које је било одржано у Дому културе.

17. септембра у дворишту Културно-образовног центра у Чоки одржано је предавање на из области традиције и културе. Јавни час грнчарства и предавање о овом древном уметничком занату одржао је едукатор Ласло Чорба. Најважније од свега јесте чињеница да су млади уживали дружећи се и учећи нешто ново. Сви коментари ученика иду усмеру тога да би овако нешто слично требало поновити.

Иако живимо једни са другима, чини се да не знамо и не познајемо довољно то драгоцену богатство различитости. У циљу рушења свих предрасуда, зближавања младих људи, стварања нових идеја и повећања нивоа толеранције код младих српске и мађарске националности, надамо се да је ово само зачетак неког бољег света, који управо млади треба да креирају. M.M.I.

Мој најбољи пријатељ – библиотека Информација је највеће богатство данашњице

Изазовима новог миленијума желимо сви да одговоримо. Градска библиотека у Чоки чини све што је у њеној моћи да удовољи својим читаоцима. У последње време је знатно порасло интересовање за литературу економског, историјског и едукативног садржаја, као и за учење страних језика. Библиотека се труди да задовољи читаоце свих сфера интересовања, да континуирано богати књижни фонд, имајући у виду и узраст читалаца. Услуге ове установе већ користе и наши најмлађи суграђани и то без новчане накнаде. Деца из вртића редовно посећују библиотеку у пратњи својих васпитачица и учествују у њима намењеним програмима. Родитељи, такође, могу да прелистају или позајме понеку сликовницу. Библиотека и ове године поклања једногодишњу бесплатну чланарину првацима. Матурантима и студентима су на располагању стручни лексикони и речници, а пензионери свакодневно могу да прелистају дневну штампу или играју шах у просторијама библиотеке. Књижни фонд се редовно допуњује, а током септембра је значајно порастао захваљујући Покрајинском секретаријату за културу и јавно информисање. Поред тога дародавци библиотеке су и наши читаоци као и цивилна удружења. Цивилно удружење „Wisla“ из Пољске, на челу са председником Ренатом Пилх, даровало је чоканској библиотеци књиге на енглеском и пољском језику.

Хорват Нојми

Az olvasóbarát könyvtár

Napjaink egyik legnagyobb kincse az információ

Az új évezred kihívásainak mindenki a legjobb tudása szerint igyekszik megfelelni. A csókai Városi Könyvtár is megtesz mindent annak érdekében, hogy olvasói elégedetten távozzanak. Az utóbbi időben egyre jobban megnőtt az érdeklődés a gazdasággal, idegen nyelvekkel, történelemmel, önképzéssel foglalkozó könyvek iránt. Elengedhetetlen feladata egy modern, minden olvasói igényt teljes mértékben kielégíteni kívánó könyvtárnak az újabb és újabb könyvek beszerzése, a gyűjtemény bővítése. A csókai Városi Könyvtár is (ezt az irányt követve) igyekszik lépést tartani a fejlődéssel, és az állandóan változó olvasói igényeket szem előtt tartva minden korosztály elvárásainak próbál eleget tenni. Az intézmény szolgáltatásait már a legkisebbek is térítésmentesen vehetik igénybe. Az óvodás gyerekek csoportosan, óvónők vezetésével rendszeresen ellátogatnak a könyvtárba, és a számukra előkészített foglalkozásokon vesznek részt, emellett a kicsik szüleikkel bármikor betérhetnek átlapozni néhány képeskönyvet, vagy kikölcsönözni azokat. Mint ahogyan azt megszokhatták, az idén is, ingyenes évi tagságot ajándékoz a könyvtár az általános iskola első osztályosai számára. A gyerekeknek szánt mesék, mondókák és versek mellett a nagyobbak iskolai munkáját elősegítő ismeretterjesztő kötetek is megtalálhatók. Az érettségizők, egyetemi vagy főiskolai hallgatók tanulmányait segítik a gyűjteményben megtalálható általános és szaklexikonok, történeti munkák, szótárak. A nyugdíjasok számára a könyvtár az olvasnivalók és a napi sajtó mellett sakkozási lehetőséget is biztosít. A könyvtárlomány folyamatosan bővül. Szeptember hónap folyamán a Tartományi Művelődési és Tájékoztatói Titkárság forrásainak köszönhetően izgalmas olvasmányokkal bővült a kínálat. Emellett időről időre olvasóink és különböző civil szervezetek ajándékozzák meg a könyvtárunkat. A Wisla lengyel civilszervezetnek, valamint elnökének, Pilch Renátának köszönhetően, az angol nyelvű könyvek mellett immár lengyel kiadványok is várják az olvasókat.

H.N.

Чокани на Првом међународном фестивалу фолклора у Кањижи

7. септембра 2013. године одржан је Први међународни фестивал фолклора у Кањижи на ком су чешће узели Чокани: КУД „Свети Сава“, УЛУ „Палета“ и „Калем“, удружење произвођача ракије и вина.

Детаљ са фестивала

У Кањижи је одржан Први међународни фестивал фолклора, а сви присутни и учесници кажу да је све било лепо организовано. Ово је била прилика да се представи око десетак културно-уметничких друштава из Новог Кнежевца, Чоке, Руменке и други. Посебну част учинили су им гости из Румуније – српски КУД „Младост“ из Темишвара, који су својим доласком увеличали догађај.

Чоку је на фестивалу представљао КУД „Свети Сава“ са играма из централне Србије. По речима Млађена Ерића, фестивал је био фантастичан и лепо осмишљен, а утисци су веома позитивни. Осим фолклорних игара, у склопу изложби ручних радова излагало је и наше удружење „Палета“ са својим препознатљивим радовима Ане Толић, Данијеле Штеванов, Саве Штеванова и других, а то су икебане, декупаж радови, слике и иконе. Од Ане смо сазнали да су и остали излагачи били значајни и вредни пажње; био је то сликар Пекла из Кањиже, произвођачи ракије браћа Кревић из Велебита, жене које се баве израдом опанака из Кикинде или ручни радови базирани на осликавању стакла из Бачких Винограда. Осим учешћа на оваквим догађањима, „Палета“ се ових дана ужурбано спрема за Дане лудаје у Кикинди, јер је то за њих једна од најзначајнијих манифестација.

Чоку је такође представљало и Удружење произвођача ракије и вина „Калем“ које траје од 2009. године и чине је прави заљубљеници у ову врсту производње: Јован Вујић, Пири Золтан, Златко Вукосављевић, Антоније Цицил и други. На фестивалу су излагали ракију од шљиве, кајсије и крушке. Јован Вујић је задовољан организацијом фестивала с обзиром да је први и да је све тек у зачетку. Такође, напомиње да ће Чокани моћи да виде њихове производе на изложби 12.10.2013. у просторијама Мађарског КУД-а „Мора Ференц“.

Посебно нас радује чињеница да, осим појединачних успеха Чокана, постоје и удружења која нас свуда представљају и промовишу на најбољи могући начин.

М.М.И.

„Мостови“ Ренате Пилх

Захваљујући ангажовању Ренате Пилх, председнице КУД „Висла“ из Остојићева, Градска библиотека у Чоки обогатила је свој фонд књига још једним бројем наслова на пољском језику.

Подсетимо, град Висла у Пољској и Чока су два братимљена града, па су у тамошњој Градској библиотеци, захваљујући највише госпођи Пилх, братском граду наменили књиге, како би наши суграђани, припадници пољске заједнице, могли да се културно уздижу и на „свом“ језику. Није занемарљив и податак да се Рената Пилх, поред тога, овој лепој акцији придружила лично, поклонивши чоканској установи један број властитих књига.

Госпођа Пилх је, иначе, рођена у Вроцлаву, у Пољској, али је љубав довела у Остојићево, где је засновала породицу. Као председница КУД „Висла“ често остварује контакте са својим сународницима у Пољској, па отуд и овакви поменути видови ширења културе на обострано задовољство становника два града. Она уз то најављује долазак пољске делегације у Чоку крајем октобра и нада се да ће бити још много сличних акција...

„Мостови“ госпође Пилх, за коју директор КОЦ Чока Кормањош Ласло има само речи хвале, и граде се, дабоме, да би спајали људе.

Манда Вуковић

Csókán tartotta elnökségi ülését a Kiss Lajos Néprajzi Társaság

A csókai Városi Könyvtárban tartotta elnökségi ülését szeptember 28-án a szabadkai székhelyű Kiss Lajos Néprajzi Társaság a következőkkel: Dr. Szőke Anna elnök, Tóthné Dr. Glemba Klára, Dr. Klamár Zoltán, Kónya Sándor és Vass Zoltán jegyzőkönyvvezető.

Lapunknak Dr. Szőke Anna foglalta össze az értekezlet eredményeit:

– Értékeltek a fiatal néprajzkutatók és kulturális antropológusok szeptember elején Topolyán megtartott konferenciáját. Határozatot hoztunk a Társaság honlapjának frissítéséről. Elhatároztuk, hogy javaslatot terjesztünk a székhelye helyi szervezetek felé egy emléktábla elhelyezéséről Szőcs Boldizsár mesemondó emlékére Beszédes Valéria ajánlata alapján. A téli konferenciánkkal kapcsolatban eldöntöttük, hogy a jövő év

februárjában szervezzük meg Kishegyesen, amelynek témája: a vajdasági magyarok népi emlékezete a világháború utáni korszakról, a lokális identitás és kultúra szerkezetváltozása. Itt számítottunk a témában jártas, tapasztalt szakemberek, de a fiatal kutatók munkáira is. A felhívást ha-

marosan közzétesszük. Elfogadtuk egy jövő évi, magyarkanizsai konferencia Dr. Klamár Zoltán által kidolgozott tervezetét. A konferencia első részében Dr. Papp Györgyre emlékezünk, második részében pedig Paládi-Kovács Attila ötletére alapozva a kárpát-medencei magyar néprajzi kutatásszervezés összehangolásáról értekezünk. Ezúttal fölkért előadókra számítottunk. Hamarosan megjelenik a HÍD folyóiratunk néprajzi száma. Úgy döntöttünk,

első, ünnepi bemutatóját Topolyán tartjuk. Az elnökség a néprajz népszerűsítése terén új gyakorlatot is vezetett: a néprajz területéről megjelent könyveket rendezvény, akár kisebb tanácskozás keretében ismerteti, bemutatja. Az első ilyen könyvbemutató Jung Károly: Ikerkönyvek c. tanulmánykötetének ismertetése lesz, amelyet szakmai beszélgetés követ. Végezetül elmondanám, hogy a jövőbeni munkálkodásunkat a tudományosság talaján akarjuk tartani, valamint azt is szeretnénk, hogy tevékenységünk a Vajdaság minél több pontját érintse és serkentse, ezért vezettük be a „vándorló elnökség” intézményét is, így a mai termékeny és célravezető ülésünknek a csókai Művelődési és Oktatási Központ adott otthont. Köszönjük Kormányos Lászlónak, a Központ igazgatójának körültekintő figyelmességét és szíves vendéglátását.

kor

У Чоки је одржана седница председништва Етнографског друштва „Киш Лајош“

Чланови председништва Етнографског друштва „Киш Лајош“ (ЕДКП) из Суботице састали су се 28. септембра у Градској библиотеци у Чоки у следећем саставу: др Секе Ана, др Клара Тот-Глемба, др Клармар Золтан, Коња Шандор и Ваш Золтан, записничар. Рад седнице сумирала је председница др Секе Ана. По њеној оцени састанак је био врло успешан. Анализирана је недавно одржана Конференција младих етнографа, донете су одлуке о терминима и местима одржавања конференција и састанака за наредних годину дана. Истакла је да делатност и рад председништва ЕД „Киш Лајош“ треба остваривати на темељима научности. „У жељи да побудимо интересовање према етнографији председништво „путује“. Тако смо данас били гости Културно-образовног центра у Чоки. Захваљујемо се директору КОЦ-а Кормањош Ласлу на изузетној пажњи и гостопримству“ – додала је на крају др Секе.

Препоручујемо

„Свако мора да сам себе упрља животом,
да испије горки напатак и нађе свој пут.“

Х.Хесе

Крајње једноставно и посебно лепо. „Сидарта“ Хермана Хесеа је књига која сваком новим читањем изазива неко ново чудо. Увек када застанемо на животном путу и запитамо се који је смисао нашег живљења „Сидарта“ треба да је ту, поред нас, као лек, избављење, као спас.

Сидарта је незадовољан оним што му пружају живот и вера. На једном духовном путовању, трагајући за истином и коначним просветљењем, пролази кроз разне успоне и падове, доживљава метаморфозу, проналазећи смисао свог битисања. Хесе у овој књизи размишља о суштини свега и врховној мудрости, једној и свеобухватној. Човек некад превише мисли, много зна, стално нешто калкулише, а не схвата да је живот врло једноставан. У потрази за сопственим Ја, Сидарта открива да се мудрост не може саопштити, да не можемо живети уместо своје деце или нама драгих људи већ их морамо пустити да проживе и горке и слатке плодове, јер ма колико покушавали да им помогнемо, нећемо тиме избећи њихову судбину: „Кад бих и десет пута дао свој живот за њега, опет не бих могао да га ослободим ни делића његове судбине.“

Хесе нам поручује да не постоји време, већ живот који тече као река и за њу постоји само садашњост у којој све има своје битисање: „Мислити усред живота, сваког тренутка мислити о јединству...воleti људе скромно, топло, без гордости.“

Увек морамо имати неког блиског и драгог ко ће нас враћати на прави пут и усмерити ка истинској срећи и суштини. И зато овога пута крајње лично, много важно, једна мени драга особа подсетила ме је да морамо неговати помало заборављене основне људске вредности: љубав, скромност, доброту, праштање и разумевање, које можемо наћи у овој Хесеовој књизи.

М.М.И.

Све већи број заната у нашој општини се суочио са убрзаном модернизацијом света, па се често налази на самом рубу опстанка.

Представљамо Вам неке од заната који полако изумиру међу нашим мештанима и занатлије који се труде да до тога не дође.

У породици Шили занат се већ деценијама успешно преноси са колена на колена

Золтан Шили (65) из Чоке рођен је у столарској породици где је његов деда био први столар и прави је пример како су се породични занати у нашој општини неговали са колена на колена. Наиме, овај занат остао је у његовој породици сад већ више од осамдесет година, али му је, како и сам каже, тек сада, као и осталим занатлијама, све теже да одржава своју радњу у животу.

„Мој деда је тридесетих година изучио овај занат у Кнежевцу код мајстора и у оно време је као шегрт живео код њега, а пошто је био из сиромашне породице, он је сваке недеље ишао кући пешке и то босоног, да би се касније мајстор сажалио и поклатио му ципеле како му не би било хладно, нарочито зими“, започео је причу о свом занату једном анегдотом о деди наш познати столар.

Управо захваљујући његовом деди отворена је и прва столарска радња у Остојићеву какве у то време није било у околини. „Мој отац је био најстарији син и он је остао да учи занат поред деде“, наставио је своју причу столар Шили и додао: „Млађи син је постао фарбар да би имали кога и да фарба, једино је трећи син постао кројач“.

Золтан је на своје лично инсистирање завршио грађевинску школу у Суботици и паралелно учио породични занат, а након што је завршио средњу школу, запослио се као грађевински радник и положио државни испит. Дуго година је радио у својој струци и повремено помагао оцу у радионици. „Једно време пред крај те каријере сам радио и у Златици као директор, међутим крајем осамдесетих због криза које су нас сустигле, сам и ја отишао у приватнике“, каже нам он.

„Годину дана после татине смрти сам преузео радњу и мало по мало сам улагао у посао. Радио сам столарију, стаклорезање и погребну опрему која се радила још од дединог времена“, присећао се својих првих самосталних почетака. „Увек сам говорио радије ћу направити један прозор, него неког сахранити, међутим и то су животне потребе, па сам и то прихватио“, прича нам Золтан и додаје даље: „Деведесетих година је било много више посла и народ је имао пара. Радили смо нове куће, прозоре, врата.

После је било све лошије и лошије и ја сам некада имао пет – шест радника, а сада имам само једног“.

Золтану су и инспектори говорили да он има све услове за проширење своје радње, али како сам каже, нема довољне потражње да би се то остварило и одржало. На наше питање шта још производи у својој радњи мајстор Шили је имао занимљив одговор: „Сад више поправљам него што правим и због тога ћу ја веровати да смо изашли из кризе тек кад ми муштерија каже, не да му поправим врата, већ му направим нова“.

Данас ради разне тесарске и столарске послове, а интересантан подвиг био је и прављење црквених објеката на шта је посебно поносан. „Радили смо нов црквени торањ у Јазову, па смо у Пландишту поправљали кровове, сада радимо звоник на каталичком гробљу у Остојићеву и многе друге послове“, каже он и додаје да је управо торањ у Јазову био јединствена прилика и производ због којег би и његов покојни отац био веома поносан на њега, како каже његова мајка.

Золтан је имао жељу да свој занат пренесе и на своју децу, али две ћерке и син отишли су другим путем и успешни су у другим сферама. „Нико нажалост неће да преузме радњу у Остојићеву, нико се не усуђује да преузме толику одговорност на себе“, полако нам заокружује своју причу овај мајстор. „И ја бих волео полако да радионицу и посао пребацим на неког другог, а ја да имам више слободног времена, али је за сада све и даље у мојим рукама и остаје ми да се надам да ће се сва прича полако претворити у дело и привреда коначно ојачати у нашој земљи“, изјавио је за крај мајстор Шили.

И. Кептес

Mind több mesterség fennmaradása kerül veszélybe. Bemutatunk néhány mesterséget, melyek lassan kihalnak és azokat a kisiparosokat, akik azért küzdenek, hogy minderre ne kerülhessen sor.

A Süli családban a mesterség már évtizedek óta apáról fiúra száll

A csókai Süli Zoltán (65) élete példa arra, hogy községünkben a mesterség hogyan öröklődött apáról fiúra. Ebben a tiszaszentmiklósi családban a nagyapa kezdte az asztalosmesterséget, és az elmúlt 80 évben valaki a családból mindig továbbvitte azt. Ma már, hasonlóan a többi kisipari tevékenységhez, egyre nehezebb fenntartani ezt a műhelyt is.

– Nagypám a 30-as években tanulta az asztalos szakmát Törökkanizsán. Inasként a mesterénél lakott, és csak hétvégeken látogatott haza. Mivel a család nagyon szegény volt, az utat gyalog, mezítláb tette meg, míg a mestere meg nem sajnálta, és egy pár cipőt ajándékozott neki – ezzel az anekdotával kezdte beszélgetésünket a közismert mester. – Nagyapa nyitotta meg Tiszaszentmiklóson az első asztalosműhelyt, olyat, amihez hasonló nem volt a környéken. Apám, mint a legöregebb fiú a családban, szintén ezt a szakmát tanulta ki, a fiatalabb fiú szobafestő lett, a legfiatalabb pedig szabó – folytatta a történetet Süli mester.

Zoltán saját elhatározásból a szabadkai Építészeti Szakközépiskolában tanult. Ezzel párhuzamosan otthon a „családi” szakmát is gyakorolta. A középiskola befejezése után a szakmájában helyezkedett el, később az államvizsgát is letette. Sok évet dolgozott építészként, de apjának is besegített a műhelyben.

– Egy ideig a Zlatica vállalat igazgatója voltam, de a nyolcvanas évek végén a gazdasági válság ezt az üzemet is tönkretette, ekkor magánvállalkozásba kezdtem – mesélte Zoltán. – Egy évvel apám halála után átvettem, és fejleszteni kezdtem az üzemet. Foglalkoztam asztalosmunkával, üvegezéssel és temetkezési kellékek gyártásával és

forgalmazásával is (ez utóbbi még a nagyapámtól maradt rám). Mindig mondtam, hogy inkább ablakkészítést vállalkozok, mint temetést, de tudom, hogy erre is szükség van, ezért továbbra is csinálom. A kilencvenes években az embereknek még volt pénzük, akkor sokkal több munkám volt, mint mostanában. Új házakat építettünk, ablakokat, ajtókat gyártottunk, 5-6 munkásom is volt. Azóta egyre romlott a helyzet, ma már csak egy embert foglalkoztatok.

Zoltánt még az ellenőrök is biztatták, hogy bővítse az üzemet, de ennek, az egyre fogyatkozó megrendelések miatt, nem látta értelmét.

– Manapság többet javítok, mint amennyi újat készítek. Akkor hiszem el, hogy véget ért a gazdasági válság, ha majd nem az ajtó javítását kérik tőlem, hanem új ajtót rendelnek – mondta.

Süli mester sokféle ács- és asztalosmunkát vállal, mostanában templomok javításán is dolgoztak.

– Újjáépítettük a hódegyházi templom tornyát, Plandištén a tetőt javítottuk, most egy haranglábat készítettünk a tiszaszentmiklósi katolikus temetőben, és egyéb munkánk is akad – sorolta a mester, és hozzátette, hogy a hódegyházi torony építése édesanyja szerint egy olyan vállalkozás volt, amiért a néhai édesapja is büszke lenne a fiára.

Zoltán szerette volna, ha gyerekei tovább viszik a vállalkozást, de a két lánya és a fia más életutat választottak maguknak, más téren boldogulnak.

– Sajnos senki nem akarja átvenni tőlem ezt a tiszaszentmiklósi üzemet, senki nem akar ekkora felelősséget vállalni. Pedig szívesen átadnám már, szeretném, ha több szabadidőm lenne. Egyelőre azonban minden teher az én vállamon van. Abban reménykedem, hogy a sok politikusi ígéretésből meg is valósul valami, a gazdaság lassan megerősödik, és szebb napokat látunk majd – mondta befejezésül Süli Zoltán asztalosmester.

Kertész I.

Kultúrélet Hódegyházán

Beszélgetés Nagy Homolya Erikával, a hódegyházi Kodály Zoltán Magyar Művelődési Egyesület elnökével

– **Mióta elnöke a hódegyházi kultúregyesületnek?**

– A hódegyházi Kodály Zoltán Magyar Művelődési Egyesület 2009-ben alakult meg, és 2010 óta vagyok az elnöke.

– **Milyen jellegű a művelődési egyesület munkája?**

– A hagyományápolás és a kultúránk megőrzése érdekében igyekszünk egyesületünket működtetni. Kézművességeket szervezünk: tojásfestést, hálókötést, karácsonyi mézeskalács-sütést stb.

Falunapi műsorokon énekekkel, szavalatokkal, tánccal lépnek fel gyermekeink. Hagyományos húsvéti locsolkodásokat rendezünk. Szívesen képviseljük egyesületünket az aratónapokon, főzőversenyeken. Sikerességünkről elismerő oklevelek, serlegek árulkodnak. Ezenkívül évente kétszer batyubálat szervezünk, kora tavasszal és késő ősszel, amikor a munkálatok a földek már befejeződtek, vagy még nem kezdődtek el. Most is arra készülünk.

– **Milyen összetételű az egyesület?**

– Egyesületünknek negyven tagja van, természetesen ez időről időre változik. Igyekszünk minden korosztályt bevonni a tevékenységekbe. Gyerekeket, felnőtteket, fiatalokat és idősebbeket egyaránt. Sajnos a fiatalabb korosztályt a legne-

hezebb bekapcsolni a munkánkba. Őket hiányoljuk a legjobban.

– **Jövőbeli tervek?**

– Szeretnénk a Magyar Nemzeti Tanács és a helyi közösség támogatása által megvásárolt tájházat (ahol egyesületünk székhelye van) tatarozni. Igyekszünk a lakosság érdeklődési körének megfelelően új csoportokat is kialakítani, ahol mindenki megtalálhatja a helyét. Évente többször is járunk főzőversenyekre, aratóünnepségekre. Természetesen ezeket a rendezvényeken való részvételt továbbra is fenn szeretnénk tartani.

– **Úgy tudom, Hódegyházán Szent Mihály napján van a falubúcsú. Hogyan készültek a búcsúra az egyesületben és Hódegyházán?**

– Ebben az évben két meghívást is kaptunk búcsú szombatjára. Így egyesületünk a romániai Dettán képviselte településünket. A hódegyházi lakosok még mindig kitartóan óvják a hagyományait. Falubúcsú napján talán legszebb a település. Meszelnek, festenek, takarítanak az emberek. Ünnepi hangulatban várják a rokono-

kat, a településről elszármazott vendégeket.

– **A búcsú felmentést, bűnbocsánatot jelent, elsősorban vallási ünnep. Ezen a településen mennyire maradt meg a vallási jellege a falubúcsúnak?**

– Sajnos ezen a településen is évről évre jobban elveszíti a vallási jellegét a búcsú. Kevés az olyan ember, aki ezt a napot a szentmisével kezdi. Egyre kevesebb a hívő a templomban, búcsú napján csak néhány ide látogatóval szaporodik a szentmisén résztvevők száma.

– **A mai világban igen nehéz egy egyesületet gazdaságilag is fenntartani. Számíthatnak támogatókra?**

– Nagy szükségünk lenne a támogatókra, mert a néhány éve megvásárolt házát szeretnénk tovább tatarozni. Egyre kevesebb pályázatot nyerünk meg. Önerőből viszont nehéz ezt megvalósítani. Természetesen a falubeli emberek és a művelődési egyesületünk tagjai önkéntes munkával sokat segítenek, és minden elismerésem az övéké, viszont a munkálatokhoz szükséges anyagot meg is kell vásárolni, ehhez viszont anyagi támogatásra is szükségünk lenne.

Remélve, hogy a közeljövőben a felújított tájház lesz beszélgetésünk fő témája, búcsúztam el Nagy Homolya Erikától, a hódegyházi Kodály Zoltán Magyar Művelődési Egyesület elnökétől.

Dienes Brigitta

Csókán is megemlékeztek a szív világnapjáról

Minden táján a világnak szeptember végén (minden évben) megemlékeznek a szív világnapjáról. E nap azért vált jelentőssé, mert nagyon sok ember szenved szív- és érrendszeri betegségekben. Hazánkban az elhalálozások többségét is, több mint 50 százalékát, ez a betegség okozza. A szívizom-infarktus (angina pectoris) és az agyvérzés szedi a legtöbb áldozatot, emiatt az elsőszámú betegségeknek tartjuk azokat számon.

Ezért fontos hangsúlyozni ennek a betegségnek a rizikófaktorait, amelyek pedig a dohányzás, a nem megfelelő étkezés, a fizikai aktivitás hiánya, stressz, alkohol stb. E napra való emlékezés keretében amellyel hogy az egészségházban gyógyítottak és tanácsadást végeztek, a nyugdíjasotthonban még vérnyomásmérés is folyt. A védőnő a vérnyomás mérése mellett tanácsokat is adott az egészséges életmódra.

Dr. Čpajaković Osvit

Обележен Међународни дан старих 1. октобар

Поводом Међународног дана старих, који се у Србији обележава од 1990. године, Никола Милошев, психолог ОЈ Центра за социјални рад за општину Чока за услугу Помоћ у кући и Радин Сања, координаторка Волонтерског центра, гостовали су на радију „Макс“ Чока и том приликом указали на то да је Чока заједница која препознаје и задовољава потребе старих. Према статистици општина Чока спада у једну од општина са најстаријим становништвом, због чега је један од циљева Стратегије социјалне заштите, која је израђена 2007. године и био успостављање услуге у локалној заједници која ће бити намењена старим особама.

На основу евиденције Центра за социјални рад за општину Чока о пруженим облицима, мерама и услугама категорији старих и особама са инвалидитетом, уочена је потреба за дневном услугом у заједници – Помоћ у кући.

Услуга Помоћ у кући намењена је старим, одраслим, хронично оболелим особама, лицима са инвалидитетом и другим лицима која нису у стању да се старају сама о себи, а живе сами или је породична и сродничка подршка неадекватна или не постоји. Услуга се пружа у циљу задовољавања свакодневних животних потреба у домаћинствима корисника услуге како би се унапредио или одржао квалитет живота и спречио или одложио институционални смештај, као и допринело осећању сигурности и припадности заједници.

Услугу пружају геронтодомаћице, геронто-домаћини и геронтонеговатељице, који имају завршену акредитовану обуку и чији је задатак да преузму део улоге недостајућих чланова породице, тј. да омогуће кориснику да живи у свом дому уз подршку. Реализацијом активности ове услуге обезбеђује се одговарајућа помоћ и нега која се пружа у складу са процењеним потребама корисника.

Услуга Помоћ у кући тренутно броји 103 корисника у свим насељеним местима општине Чока.

Осим услуге Помоћ у кући у оквиру организационе јединице Центра за социјални рад за општину Чока функционише и Волонтерски центар који развија међугенерациску солидарност спајајући искуство и мудрост старих особа са енергијом младих људи. Координаторка Волонтерског центра је гостујући на радију апеловала на све младе људе који у својој околини, међу комшијама, имају стару особу, баку или деку, да им пруже безусловну помоћ у свакодневним активностима, било да је то помоћ приликом преласка преко улице, силаска низ степенице, ношење тешких торби или нека друга ситуација као и да се старих сетимо и помажемо им свакодневно, а не само на њихов дан.

Ардала Т.

Светски дан срца обележен и у Чоки

Сваке године крајем септембра месеца свугде у свету обележава се Светски дан срца. Значај овог дана лежи у чињеници да од болести срца и крвних судова болује велики број људи, а у нашој земљи представља водећи узрок смрти (више од 50 %). Инфаркт миокарда (angina pectoris) и шлог убирају свој данак и несумњиво је да су ове болести број један данашњице.

При томе је важно нагласити факторе ризика за ове болести. То су пушење, неправилна исхрана, недовољна физичка активност, стрес, алкохол.

У оквиру обележавања овог дана, поред лечења и савета у Дому здравља, вршено је мерење крвног притиска у Дому пензионера. Патронажна сестра је поред мерења крвног притиска давала и савете за здрав начин живота.

Чпајаковић др Освит

Мегемлэкезтек октобер 1-јэрól, аз идőсек nemzetközi napjáról

Szerbiában az idősek nemzetközi napjáról 1990-től emlékeznek meg, és ennek kapcsán a csókai Max rádióban Milošev Nikola, Csóka község Szociális Munkaügyi Központja Házi segítségnyújtás szolgálatának pszichológusa és Sanja Radin, a Volontőr Központ koordinátora elmondták, hogy Csóka olyan község, ahol felismerték és kielégítik az idősek szükségleteit.

Mivel községünk lakossága igen előregedett, a 2007-es évben kidolgozott Szociális védelmi stratégia egyik alapvető célja volt az idősek megsegítése. Ennek alapján hozták létre a Házi segítségnyújtás intézményét az idős, felnőtt, krónikus betegségekben szenvedő személyek, a fogyatékkal élő és minden olyan személy megsegítésére, akik nem tudnak önmagukról megfelelően gondoskodni és családi hátterük sincs, vagy nem megfelelő. Ezeknek a személyeknek a mindennapi élet szükségleteiben és életminőségük javításában nyújtanak segítséget a geronto-háziasszonyok, geronto-házigazdák és a geronto-ápolók, akiket kiképeztek erre a feladatra. Jelenleg Csóka község lakott településein 103-an veszik igénybe a Házi segítségnyújtás szolgáltatásait.

A Szociális Munkaügyi Központ szervezési egységként működik még a Volontőr központ, amely a generációk közötti szolidaritást hivatott fejleszteni, és az idősek tapasztalatát és bölcsességét a fiatalok életenergiájával társítja. Ez a szolgálat is arra szólítja fel a fiatalokat, hogy önzetlenül segítsenek az idős embereknek.

Ardala T.

Септембар месец адаптације

Адаптација деце у предшколској установи представља довођење у везу дететових основних потреба са могућностима нове средине да их задовољи. Овај процес зависи од тога колико је сама средина прилагођена и прилагодљива дечјој природи, приступачна и богата условима за активно учешће деце, али исто тако од индивидуалних својстава личности која се прилагођава, њеног досадашњег развоја, екстрвертности или интровертности.

Период адаптације никада не протиче без извесних тешкоћа, будући да деца, одвојена од породице, чије чланове познају од рођења и емотивно су везана за њих, ступају у једну нову и непознату средину и морају да се прилагођавају на ритам живота који се каткад битно разликује од онога на који су навикли. Поменуте тешкоће могу бити веће или мање и зависе од више узрока: презаштићеност детета у породици, због чега нема иницијативе у активностима са вршњацима; аутократска структура породице, због чега је дете повучено и плашљиво; емоционално хладна породица, недостатак искуства у социјалним контактима са вршњацима, негативан однос према дечјој игри у породици, дуга болест детета, неразвијен осећај сопственог идентитета,... Као последица неповољног одвијања процеса адаптације код деце се јавља стрес, узнемиреност, одбијање хране, поремећен сан, губитак контроле сфинктера, агесија према другима и према себи, претерано везивање за присутну одраслу особу или повлачење у себе праћено потиштеношћу.

Задаци предшколске установе су помоћи деци, која први пут долазе у њу, да превазиђу тешкоће које проузрокује излазак из породичне средине, да успоставе одговарајући однос са васпитачем и укључе се у дечју друштвену заједницу. То не подразумева уклањање свега што му представља тешкоћу, већ само олакшавање читавог процеса, а адаптациони период се може скратити за четвртину, уколико се примене одговарајуће адаптационе мере. Да би се дете лакше прилагодило потребно је да се оно опусти и осети да је окружено људима који га прихватају, спремни да задовоље његове разноврсне потребе. Детету је потребно извесно време да схвати да његов растањак са родитељима није коначан, да је у установи привремено, као и да превазиђе осећање напуштености захваљујући везивању за једну нову особу, са којом није у сродству. Васпитач од почетка треба да настоји да привуче и „освоји“ дете, представи му се као занимљива особа спремна да се дружи са њим, сарађује и излази му у сусрет када се за то укаже потреба. Уколико се све одвија како треба, адаптација би требало да буде окончана у року од месец дана.

Д.С.

Информације о здрављу и преко радија

Сваког радног дана слушаоци чоканског радио „Макса“ могу се информисати о томе како је протекла ноћ дежурној екипи Дома здравља у Чоки. Директорица Дома здравља др Леваи Ибоја већ више година уназад сваког јутра саопштава какве је активности имала дежурна екипа протекле ноћи. Слушаоци су у прилици да чују да ли је током ноћи било интервенција у Дому здравља или позива за кућну посету или за излазак на лице места и која су стања, обољења или повреде биле у питању.

Највећи број случајева дежурна екипа сама успешно решава, али ако су у питању обољења или повреде које захтевају хоспитални третман – испитивање и лечење, пацијенти бивају превезени у болницу.

Значај свакодневног јављања др Леваи је и у томе што је то прилика да аудиторијум буде упознат са тренутним актуелностима по питању здравља становништва, односно које категорије болесника су посебно угрожене у датом временском периоду у односу на временске (не)прилике и многе животне ситуације. Ништа мање нису значајни ни савети које др Леваи упућује преко радио-таласа како да људи сачувају здравље и како да га унапреде, а на које моменте посебно да обрате пажњу оболели.

С’ обзиром да су активности Дома здравља по питању превенције и здравственог васпитања у складу са Календаром здравља (који одређује Светска здравствена организација), прилика је да се слушаоци радио „Макса“ информишу и приликом сваког националног или светског дана борбе против одређених болести. Тако је, на пример, током септембра месеца актуелан био Светски дан борбе против самоубиства, Светски дан срца, Национална недеља промоције дојења, ...

Сваки човек брине за своје здравље и свака информација о очувању и унапређењу здравља је добродошла.

Оглашавање Дома здравља преко радија, овог важног и свима блиског медија је несумњиво драгоцено, при чему бих нагласио да је сарадња са екипом радио „Макса“ беспрекорна и врло професионална.

Информације и савети из Дома здравља Чока и даље ће се чути преко таласа нашег, чоканског радија.

Слушајте савете вашег лекара и живите здраво.

Чпајаковић др Освит

Егзесзсэгүгы тјэјэкозтатó а рáдиóбан

А csókai Max Rádió hallgatói minden munkanapon értesülhetnek arról, hogy az Egészségház ügyeletes csapatával mi történt az előző éjszakán. Erről, már néhány éve rendszeresen, Dr. Lévai Ibolya, az Egészségház igazgatónője számol be minden reggel. A hallgatók megtudhatják, hogy milyen ellátást végeztek az ügyeletések, hívták-e őket házi látogatásra vagy helyszínelésre, és hogy milyen betegségekről vagy sérülésekről volt szó.

Az esetek legnagyobb részét az ügyeletes csoport sikeresen megoldja önállóan, de ha olyan betegségek vagy sérülések jelentkeznek, amelyek intézményi ápolást igényelnek, akkor a betegeket kórházba szállítják.

Dr. Lévai mindennapos jelentkezése azért is nagyon jelentős, mert felhívja a hallgatók figyelmét az egészséget veszélyeztető aktuális körülményekre (időjárás, különböző élethelyzetek). A doktornő egészségvédelmi, betegségmegelőzési, és a betegek számára adott tanácsai is nagyon fontosak.

A csókai egészségház betegségmegelőzési és egészségügyi nevelési programja összhangban van az Egészségügyi Világszervezet egészségügyi naptárával. Ebben a naptárban a világnapok, nemzetközi és nemzeti akciónapok találhatók, amelyeket különböző szervezetek hirdettek meg valamely aktuális témához kapcsolódóan. Ezekről a napokról a Max Rádió hallgatói is rendszeresen értesülnek. Szeptemberben például a az öngyilkosság elleni harc napja, a szív világnapja és a szoptatás népszerűsítésének hete volt.

Minden ember törődik az egészségével, ezért minden ezzel kapcsolatos értesítés hasznos lehet.

Az elmondottak alapján kijelenthetjük, hogy az Egészségház és a népszerű Max Rádió együttműködése igen jelentős és sikeres.

A csókai rádió hullámain továbbra is eljutnak majd az információk és a tanácsok a hallgatókhoz.

Hallgassák meg orvosaik tanácsát, és éljenek egészségesen!

Dr. Čpajaković Osvit

Тишина проткана анђеоски дивним гласом Дивне Љубојевић

Познати интерпретатор православне духовне музике, вокална уметница и диригент Дивна Љубојевић, оснивач и уметнички руководилац хора и студија за духовну музику „Мелоди“, гостовала је у Новом Кнежевцу. Концерт је одржан у православном храму Светог Архангела Гаврила у Обилићеву, у оквиру Деветог фестивала камерне музике „Тиски цвет“.

Дивна и „Мелоди“ су се представили присутној публици, међу којима је био и велик број наших суграђана, као и свештеници свих околних православних храмова, богатим програмом: руским, српским и византијским појањем.

Основан у јесен 1991. године при манастиру Ваведење пресвете Богородице у Београду хор „Мелоди“ редовно учествује у богослужењу, али и изводи православну духовну музику на концертима у земљи и свету. Љубојевић је за „Чоканску хронику“ казала да духовна музика коју изводи „Мелоди“, коју она интерпретира, има два живота, један је обредни, црквени, а други концертни. Љубојевић, школовани музичар, дипломирала на Академији у Новом Саду, названа „анђеоским гласом“, се са певањем, које сада успешно интерпретира широм света, први пут сусрела у манастиру Ваведење, чувши певање монахиња за манастирском певницом.

— Хор „Мелоди“ се издваја од других интерпретатора духовне музике, није у питању само концепт који траје 20 година. Ми промовишемо православну духовну музику у класичну како би она добила место које западна духовна музика одувек има. Не излазим пред публику у концертној сали са страхом, сумњом да ли ће неко то схватити као музику друге врсте. То је музика као и свака друга добра музика, немам нападан концепт — казала је Љубојевић. Она не зна када ће православна духовна музика код нас бити на месту које јој припада, зна да свуда у свету, осим код нас „постоји поштовање и знање о својој традицији и испоштовавање ње у оквиру школства“.

„То је тако у Русији, Француској, Шпанији, свуда по западу, код нас нема ништа што је општеобразовно, што деца уче у школи“ — каже оснивач и уметнички руководилац хора „Мелоди“, која се са својим пријатељима две деценије посветила чувању, извођењу и ширењу традиције православне духовне музике.

Манда Вуковић

Страствени колекционар значки из Остојићева

Миладин Вуковић из Остојићева већ дванаест година има несвакидашњи хоби и скупља значке из разних делова бивше Југославије и шире. Каже да данас има преко тридесет хиљада значака у својој гаражи, а да би тај број био много већи да је, када се преселио из Хрватске, успео са собом да понесе и тамоношњу колекцију.

Миладин Вуковић са својом колекцијом од преко три хиљаде значака

„Не могу вам тачно рећи зашто сам почео да скупљам значке, једноставно сам почео“, каже Миладин. Након што је дошао из Хрватске у Остојићево наставио је да се бави овим хобијем. „Све значке су ми подједнако драге, немам омиљену“, тврди овај Остојићевчанин и додаје да их скупља на различите начине.

Ове значке представљају симболе и грбове различитих удружења, фабрика, клубова и сличних установа. Миладин каже да међу великим бројем тих значака има и оних које су драгоцене и вредне а и оних које су доста старе. Он нам поносно прича да је било и других колекционара који су нудили и по 200 значки за једну његову, али да он није хтео да мења своје. „Има их из Хрватске, из Словенија, Црне Горе, Фрушке Горе и разних делова света“, тврди он и додаје да их ипак не би продао, осим неком музеју у којем би могле да остану и за наредне генерације. Каже да би их радо изложио на манифестацијама да људи виде ова обележја, али да је то врло компликовано извести јер су оне јако тешке и не могу се лако преносити. „Најрадије бих цело своје наслеђе оставио музеју, јер би се тамо највише ценило“, заокружио је своју причу Миладин.

И. Кермес

Одобрени пројекти Центру за социјални рад за општину Чока

Центру за социјални рад за општину Чока одобрена су 2 пројекта: први „Ми смо ок“ одобрено је од стране Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију, док је други пројекат одобрено од стране Покрајинског секретаријата за образовање, управу и националне заједнице. Пројектом „Ми смо ок“ наставља се рад Клуба за младе, који је формиран октобра 2011. године и чији је рад по планираним пројектним активностима подржаним од стране Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију завршен крајем 2012. године. Циљ рада клуба је да се кроз садржаје ванпородичних активности анимирају деца и млади са проблемима у понашању како би се лакше извршио утицај на измену њиховог деликвентног и асоцијалног обрасца понашања у друштвено пожељном смеру. Радом клуба биће обухваћено 15-оро деце и младих узраста од 12 до 18 година са територије целе општине Чока, који су у сукобу са законом, млади са асоцијалним понашањем, као и други млади у ризику, у сукобу са родитељима и заједницом. Својим радом, клуб и радници центра, допринеће смањењу прекршајних и кривичних дела деце и младих, интеграцији и већем активном учешћу младих у друштву, те им пружити подршку за самосталан живот.

Други пројекат одобрено је Центру за социјални рад као установи социјалне заштите у чијем раду су у службеној употреби језици и писма мањинских националних заједница. Циљ пројекта је да се штампањем двојезичне брошуре (српски-мађарски) обезбеди видљивост рада центра и информисање што већег броја грађана на језику националне мањине о активностима и услугама социјалне заштите ради превенције и отклањања последица различитих друштвених проблема.

Ардала Т.

Csóka község

Szociális Munkaügyi Központjának jóváhagyott projektumai

Csóka község Szociális Munkaügyi Központjának 2 projektumát hagyták jóvá: az első a Mi rendben vagyunk, melyet a Tartományi Egészségügyi, Szociálpolitikai és Népesedési Titkárság, míg a másik projektumot a Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Közösségek Titkársága hagyott jóvá.

A Mi rendben vagyunk elnevezésű projektummal folytatódik a 2011 októberében megalakított Ifjúsági Klub munkája, melynek tevékenységét a 2012 végén befejeződött, tervezett projektum-aktivitásokban, a Tartományi Egészségügyi, Szociálpolitikai és Népesedési Titkárság támogatta. A Klub munkájának az volt a célja, hogy a viselkedési problémákkal küzdő gyerekeket és fiatalokat tevékenységre ösztönözzék, ezáltal megváltoztassák bünyözésre hajlamos és különc viselkedési módjukat, és a társadalmilag elfogadott irányba tereljék azt. A Klub munkájával Csóka község egész területéről 15 gyermeket és fiatal karoltak fel (12-től 18 éves korig), akik összeütkezésbe kerültek a törvénnyel. Ezek a közösségtől elzárkózó fiatalok, akik a szülőkkel és a közösséggel is összeütkezésben állnak. A Klub és a Központ dolgozói munkájukkal hozzájárulnak ahhoz, hogy csökkenjen a gyermekek és a fiatalok szabálysértéseinek és bűncselekményeinek száma, hogy ezek a fiatalok beilleszkedjenek és aktívabban részt vegyenek a közösség életében, ezáltal támogatást is nyújtanak nekik az önálló élethez.

A másik projektumot a Szociális Munkaügyi Központnak, mint szociális védelmi intézménynek hagyták jóvá, melynek munkájában hivatalos használatban van a kisebbségi nemzeti közösségek nyelve és írásmódja. A projektum célja, hogy kétnyelvű (szerb-magyar) füzetek nyomtatásával betekintést biztosítsanak a Központ munkájába, és a nemzeti kisebbségek nyelvén minél szélesebb körben tájékoztassák a polgárokat a szociális védelem aktivitásairól és szolgáltatásairól, annak érdekében, hogy megelőzzék és elhárítsák különböző társadalmi problémák következményeit.

Ardala T.

Прва изложба младих голубова Удружења за заштиту и одгој ситних животиња из Остојићева

Удружење за заштиту и одгој ситних животиња из Остојићева ће, по први пут од оснивања, организовати изложбу младих голубова по називом „Меморијал Сабо Иштвана - Пиште“. Изложба ће се одржати 12. октобра у спортској сали основне школе „Јован Поповић“ у Чоки.

Након пријаве експоната у девет часова, сви присутни ће однети венац на гроб познатог чоканоског узгајивача голубова Иштвана Сабо, а потом ће у 11 часова уследити и отварање изложбе. Изложба ће трајати до 17 часова, а након проглашења победника и затварања, биће организована и свечана вечера у Ловачком дому у Остојићеву.

„Очекујемо да ће бити између 500 и 600 експоната, што значи да ће бити око 60–70 излагача и овом приликом позивамо све заљубљенике у одгој ситних животиња да својим присуством увеличају нашу прву изложбу“, изјавио је потпредседник удружења Будимир Лазић. Осим представника из наше општине, биће и учесника из Бачке Тополе, Зрењанина, Чантавира, Кикинде, Бечеја, Новог Бечеја, Новог Сада, Суботице, Сомбора, Сенте и других места.

Голубове кингове ће оцењивати познати међународни судија и инструктор из Мађарске, Иштван Ковач. „Веомо смо захвални господину Ковачу који ће на изложбу доћи без икакве новчане надокнаде како би изразио поштовање свом покојном пријатељу чије име носи наша манифестација, Иштвану Сабо“, рекао је Лазић.

За шампионске голубове обезбеђени су пехари и медаље, док ће најлепши голуб изложбе добити прелазни пехар који ће сваке године мењати носиоца. Покровитељи изложбе су Општина Чока, Културно образовни центар Чока и МЗ Остојићево, а посебну захвалност удружење изражава и основној школи у Чоки која је обезбедила простор за изложбу и Ловачком удружењу из Остојићева.

И. Кермес

A tiszaszentmiklósi Kisállatvédő és Tenyésztő Egyesület galambkiállítása

A tiszaszentmiklósi Kisállatvédő és Tenyésztő Egyesület megalakulása óta először rendezi meg a fiatal galambok kiállítását. A kiállítást, melynek a Szabó István – Pista emlékére elnevezést adták, a csókai Jovan Popović Általános Iskola tornatermében tartják október 12-én. A kiállítók 9.00 óráig jelentkezhetnek be, ezután megkoszorúzzák Szabó István ismert csókai galambtenyésztő sírját. A kiállítást 11.00 órakor nyitják meg, és 17.00 óráig lesz megtekinthető. Az eredményhirdetés után ünnepi vacsorát szerveznek a tiszaszentmiklósi Vadászotthonban.

— Erre a rendezvényre 60-70 kiállítót várunk. Ez azt jelenti, hogy 500-600 galamb kerül bemutatásra. Felkérünk minden kisállatkedvelőt, hogy megjelenésével tisztelje meg ezt az első ízben megrendezett kiállításunkat — mondta az egyesület alelnöke, Budimir Lazić.

A kiállításon községünk képviselői mellett megjelennek topolyai, nagybecskereki, csantavéri, kiskindai, óbectesei, törökbecsei, újvidéki, szabadkai, zombori, zentai és más helységi tenyésztők is. A king galambokat a neves tenyésztő és nemzetközi bíró, a magyarországi Kovács István bírálja el.

— Hálásak vagyunk Kovács úrnak, aki néhai barátja, Szabó István emléke előtt tisztelgve vesz részt ezen a rendezvényünkön, és anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzi a galambok értékelését — mondta Lazić. — A nyertesek serleget és érmet kapnak, a kiállítás legszebb galambjának tulajdonosa pedig vándorserleget vihet haza, ami majd minden évben továbbkerül az akkori győzteshez.

A kiállítás védnökei Csóka község önkormányzata, a Csóka Művelődési és Oktatási Központ és Tiszaszentmiklós helyi közösség. Az egyesület külön köszönetet mond a csókai általános iskolának a kiállítás helyszínének biztosításáért, és a tiszaszentmiklósi vadászegyesületnek.

Kertész I.

Одржан 6. Међународни карате турнир у Чоки

Надметало се 300 каратиста 32 клуба из четири земље

Учесници 6. Међународног карате турнира у Чоки

Најмасовнији скуп каратиста икада одржан у Чоки био је 6. Међународни карате турнир одржан у сали Основне школе „Јован Поповић“ 28. септембра. На татамију Карате клуба Чока такмичило се и приказало своје познавање ове вештине преко 300 такмичара из 32 клуба Србије, Словеније, Мађарске и Румуније.

— Ово је до сада најмасовнији турнир икада одржан у Чоки и по броју такмичара и по броју клубова, што је најбоља потврда властитог квалитета и организације у свим сегментима нашег клуба, — изјавио је после турнира тренер Чокана Александар Муица. Он каже да је квалитет такмичења био на високом нивоу у свим узрасним категоријама, од најмлађих до најстаријих у катама и борбама, а уједно и одлична провера пред Светско првенство и Светски Кохаи куп, који ће се одржати 12. и 13. октобра у Новом Саду.

— Такмичари Карате клуба „Чока“ приказали су одличан квалитет и форму, што мене као тренера изузетно радује и полаже наду да ће се из Новог Сада вратити са неким од одличја. Наравно да то зависи од низа фактора, а ја од њих тражим да пружи свој максимум и све што су научили и медаља ће стићи у Чоку, — самоуверен је Александар Муица, носилац црног појаса други дан. Он предочава да резултати такмичара Карате клуба „Чока“, на овом

такмичењу у Чоки, чији су били домаћини, нису улазили у генерални пласман иако су имали највише такмичара који су освојили убедљиво највише медаља. Према пропозицијама прво место у генералном пласману освојио је Карате клуб „Енпи“ из Суботице, други су били каратисти из клуба „БПС“ из Бачког Петровог Села, а трећи Карате клуб „Феникс“ из Кикинде.

Најуспешнији млади каратисти из Суботице

— Овим путем бих желео да се захвалим свим спонзорима, људима добре воље, што су нам помогли да и ове године све буде организовано на највишем нивоу, у нади да ћемо сарадњу наставити и убудуће — изјавио је за „Чоканску хронику“ Александар Муица.

Н. Колунџија

ФК „Слога“ прешла на чело Потиске лиге

Фудбалски клуб из Остојићева наставао је са низањем победа у Потиској лиги. „Слога“ тренутно заузима прво место у Потиској лиги са 21 бодом из седам утакмица, а испод ње је екипа „Обилића“ из Новог Кнежевца.

Након победе над Хоргошем, „Слога“ је одиграла утакмицу против екипе „Потисје“ из Кањиже коју је победила 3:1. Голове за Остојићево постигли су Томислав Димић и Стеван Мартиновић (2). Потом је уследила утакмица против екипе „Граничар“ из Ђале где је „Слога“ такође изашла као победник истим резултатом 3:1, а голове су постигли Душко Баук, Марко Мијић и Небојша Баук.

У недељу, 29. септембра одигран је и

Славље фудбалера „Слоге“ на утакмици против Падеја

општински дерби између остојићевчанске екипе и екипе „Тиса“ из Падеја. Из веома неизвесне утакмице „Слога“ је опет изашла као победник и то другим голом младог Марка Мијића у последњем минуту регуларног времена при нерешеном резултату 1:1. „Утакмица са Падејом је била јако тешка јер су домаћини били баш мотивисани, али моје је било да дам све од себе и ето успео сам својој екипи да однесем кући победу и нова три бода, иако смо сви очекивали нерешен резултат“, изјавио је млади штопер Мијић.

У последњој утакмици која је Остојићево ставила на чело табеле, „Слога“ је у заосталој утакмици четвртог кола победила „Шампион“ из Орома резултатом 9:0. Голгетер утакмице био је Данијел Булатовић са пет голова, а поред њега, голове су постигли и Марко Мијић, Александар Димић, Небојша Баук и Ален Шевењхази. Импресианан је податак да је прва екипа „Слоге“ у задње 22 званичне утакмице имала само један нерешен исход и 21 победу.

И. Кертес

Преминуо један од најзначајнијих спортских радника у Остојићеву, Паја Крајчо

Један од најважнијих спортских радника, спортиста и становника Остојићева, господин Паја Крајчо, умро је у среду, 18. септембра у 72. години живота.

Паја Крајчо, или чика Паја како су га сви суграђани од милоште звали рођен је 16. децембра 1940. године у Краљеву где је провео само неколико месеци, да би се убрзо преселио у Остојићево. Неколико година Паја је провео и у Зрењанину где је био веома успешан члан пливачког клуба са којим је освојио и прву медаљу на првенству СФРЈ у категорији пионира на 50 метара краул. Бавио се и фудбалом, био је члан зрењанинског „Пролетера“, а потом се запослио у чоканској општини и ту остаје до краја живота.

У својој 18. години, са групом својих вршњака креирао је подлогу за развој рукомета у Остојићеву, а потом постаје члан председништва Спортског друштва „Слога“. Од тада, па све до своје смрти, чика Паја је дао незапамћен допринос развоју овог спорта у општини, али и много шире.

Његов одлазак оставио је велики траг у рукометном клубу, а преносимо вам и говор којим су се рукометашице „Слоге“ опростиле од свог дугогодишњег председника:

„Драга породицо, родбино, пријатељи

Све рукометашице су ту, али утакмице нема, ову утакмицу смо изгубиле. Не постоје речи којима бисмо могле умањити овај ружан осећај у нашим срцима, јер нисмо навикли да нас чика Паја окупља у оволиком броју без иједног осмеха на нашим лицима.

Било би незахвално причати шта је све урадио за наш клуб, село и рукомет и трајало би веома дуго. Био је једна од оних особа коју познајете од када знате за себе и за коју мислите да никада неће напустити овај свет, јер без њега свет и не може да функционише.

Не постоји ни једна Слогина рукометашица која своје прве кораке на терену није направила у његовом присуству и уз његову подршку. Не постоји ни један тренер, судија, делегат који је крочио на наш терен а да није одмах питао „Где је чика Паја?“, па га потом најсрданије поздравио кад би га угледао. Јер такав вам је он. Сви га знају и све зна.

„Мајку ли вам материну“ рекао би нам кад бисмо промашиле гол и играле лоше, али и најнервознији после сваке изгубљене утакмице би вратио осмех на лице и загрлио нас као најближег члана породице. Он је заправо и чинио да будемо једна велика породица. Увек искрен и увек уз свој тим.

Сви који су га знали, знају и да су, према његовом мишљењу, за „Слогине“ поразе увек биле криве судије које вуку за противничку екипу. Учинио би све за нас. Када смо биле мале веровале смо у Деда Мраза, а када смо порасле веровале смо у њега.

И зато одбијамо да овај говор назовемо последњим опроштајем. Није ово опроштај, јер он ће живети заувек. Само што ће од сада живети на лепшем месту, међу анђелима и у нашим срцима.

Драги чика Пајо, „боговски“ сте одиграли ову утакмицу коју зовемо животом и за нас сте били и бићете најбољи играч који је крочио на наш терен и у наша срца. И док год се буде тапкала лопта на нашем терену сви ће знати за ваше име, у то не сумњајте. Знамо да ћете и даље бити наша највећа подршка, овога пута са небеских трибина, и зато, чика Пајо, видимо се на следећој утакмици.

Ваше рукометашице“.

И. К.

„Слогине“ рукометашице победиле Сенту

Борба рукометашица оба клуба по лошим временским условима

Сенирска екипа РК „Слога“ из Остојићева победила је РК „Сенту“ резултатом 10:03 у ревијалној утакмици у Сенти одржаној поводом обележавања Дана Сенте. Овом утакмицом опет је потврђена одлична спортска сарадња између ова два клуба коју је потврдио и тренер Сенте Колош Бало који се захвалио „Слоги“ на одазиву иако су временски услови били веома лоши.

Да подсетимо, рукометашице из Остојићева су Трећу рукометну лигу Србије „Банат“ завршиле на шестој позицији, а тренутно су у клубу у току припреме старијих пионирки за турнире у Кањижи и Мокрину.

И. Кертес

Рођена је у Сенти, од оца спортисте, па тако није имала пуно избора чим ће се бавити у животу. Отац је, заправо, имао највећи утицај на њен избор, па је заједно са сестром, као девојчица, почела озбиљно да тренира. Логично, отац Предраг јој је био први тренер...

Два пута шампион Југославије у синглу, балкански шампион у синглу, дублу и микс дублу, шампион Медитерана у дублу, победник универзитетских такмичења у Сједињеним Државама у свим категоријама... И ко ће све то набројати... А све то у последњој великој генерацији српских стонотенисерки Фатиме Исановић, Јасне Фазлић, Силвије Ердељи...

Наша јунакиња Биљана Биба Голић је управо стигла из Чикага. Разлог је, наравно, 50-а јубиларна годишњица постојања Стонотениског клуба „Чока“.

Сачекала сам је, по договору, у ресторану „Ждребац“ да, некако, све буде, да тако кажемо, аутентично. Лепа, као и увек, позитивна, са широким осмехом на лицу.

– Волим да дођем у Чоку. Срећна сам опет. Била сам и летос. Ништа се, наравно, није променило. Увек се радо враћам. Ту ми је породица. Посебно наглашава да ми је ту сестра – каже, рекли бисмо онако од срца, ова успешна и харизматична девојка.

Лепотица

Биљана Голић Биба је лепа и без фотошопа, многи кажу, много лепша и од холивудских звезда. Не постоји медиј у Сједињеним Државама који је није сврстао међу најлепше и најсексипилније спортисткиње на свету. Отуда и позив од најчитанијих магазина и најгледанијих спортских шоу програма, као што су „FHM“, „ESPN“, „TIME“, „LA TIMES“, „Rolling Stone“, а врхунац свакако представља стрип који је урађен по њеном лику, као и филм „Фуриозне лоптице“ чији је била промотер. Једна је од најуспешнијих српских стонотенисерки у историји, чија слава на свим меридијанима превазилази оквире спорта.

– Знамо углавном твој животни пут блиставе и успешне каријере. Све је, да подсетимо, кренуло од Чоке. Онда је на кратко уследила Подгорица, па Немачка, где си постала заштитно лице брендиране фирме „Killerspin“, што је свакако било од великог значаја, па долазак у највећи град америчке државе Илиноис, у Чикаго.

– Да, управо тако. Почела сам овде у Чоки, где сам остала десет година. Касније сам се пребацила тј. потписала уговор са подгоричком „Будућношћу“, где сам провела две године, а након тога уследила је Немачка. После годину дана ми се пружила нова прилика, тачније, добила сам стипендију на Универзитету у Тексасу, који има стонотениски програм. Знала сам да се таква прилика не пропушта, нарочито када имате 26 година. Хтела сам мало да променим „курс“ своје каријере, да проширим хоризонте. У Тексасу сам живела годину и по дана и узгред учила енглески језик, пошто сам у школи учила немачки. Била је то заиста велика, али веома битна животна промена.

Апсолутна лепота стонотениса

– Већ тада си била „заштитно лице“ америчке фирме „Killerspin“?

– Дефинитивно! То је компанија коју представљам и за коју радим већ 10 година, практично од мог доласка у Америку, стонотениска компанија лоцирана у Чикагу.

Биљана и Силвија

Малим корацима смо кренули, прво сам била спонзорисани играч, а касније сам почела да радим више промоција, да се чешће појављујем у медијима. Радил сам занимљиве пројекте у вези са филмом, рекламама... „Killerspin“ је, иначе, веома иновативна компанија, на неки начин другачија од оних, да тако кажемо, традиционалних и већ постојећих. Била је то прилика да упознам и власника и остале водеће људе у компанији.

– Чини се да је тако уз твој спортски успех, таленат, лепоту, харизму, стигло још једно „признање“? Ипак, вероватно није све то једноставно као што говори твој осмех? Уз то, медији су посебно заинтересовани за тебе због твог изгледа?

– Бавити се професионално спортом на неки начин је велика жртва. Изискује много рада, посебног начина живота, посебно у „раном“ добу, када је ту и образовање, изласци, дружење. Професионални спортиста не може да искуси све те дражи у тим годинама, али добро, то некако иде тако. Физички изглед у сваком случају помаже. Ја сам имала прелепо искуство. Никад то нисам стављала у први план, али, ето, то људи примећују и то је „плус“. У почетку се баш нисам сналазила са тим бомбастичним насловима у медијима, у којима су ме поредили са најлепшим спортисткињама и филмским звездама, јер сам у суштини прилично стидљива особа. Ипак, временом сам почела то да прихватам као део посла, али и као прилику да промовишем спорт којим се бавим и земљу из које долазим.

– Живот у Чикагу, твој лични и, наравно, професионални?

– Мој лични живот окренут је веома професионалним обавезама, прилично сам ангажована, пуно времена проводим на путовањима, упознајем различите људе. То је уједно и мој приватни живот, све се, некако, испреплиће.

– Љубав као покретач?

– Љубав увек постоји. То је снага која помаже или одмаже у неким случајевима – каже уз гласан осмех...

На питање какви су момци у Чикагу, симпатично потврђује: – Па, има момака у Чикагу...

– Ево нас, дакле, код Чикага, како кажу – другог по броју становника српског града. Кажу да пружа „дођошима“ све дражи завичаја и да може све да се надомести. Да ли може, баш?

– То је невероватан град, има много наших људи, ресторана, продавница, свирки. Прошла ме је та „чикашка“ носталгија. Волим све то када пожелим да дођем у нашу Србију. Међутим, јесте, Чикаго је заиста прави град који пружа све, град са душом, дефинитивно. На почетку сам већ имала неке пријатеље, па сам онда упознала нове људе. Кретала сам се тада много и дружила са „нашим“ људима. Али, мој посао и место где радим је удаљено од тог дела града, тако да у последње време, нажалост, не проводим много времена са Србима из Чикага.

– Колико одвајаш времена на посао, колико вежба, колико си активна и да ли постоји и даље, ту негде, жеља да се вратиш и будеш наша представница?

– То је вечито питање нас исељеника. Одговор за сада још увек немам. Што се тиче каријере, она је постојана, све је уходано, све има свој ток. Радим и даље за компанију „Killerspin“, одржавам кондицију, али далеко сам од професионалног спортисте у овом тренутку. Више сам окренута дизајну рекета, гума, одеће и слично. Радим интересантне пројекте, промовишем компанију, често сам у медијима.

Породица... Све је почело у клубу Чока, који има велики рејтинг и златну традицију. Већ у 13. години стигла си до репрезентације и од тада је твој живот био посвећен стонотенису. Одрасла си, поред осталих, уз оца Предрага који је стонотенисер, сестру Катарину... Успех се, некако, подразумевао?

– Јесте, да није било нашег оца, вероватно се не бих нашла у овом спорту. Већ са шест година нам је отац доносио рекете, лоптице, а Чока, то се зна, има традицију посебно у женском стонотенису. Мој отац је спортски ентузијаста. Између осталог играо је кошарку, рукомет, фудбал и шта све не, али некако је стони тенис прва љубав коју је пренео и на нас. Он је са нама радио тих 10 година и стварно бих се овом приликом захвалила баш њему, јер никад нисам имала, да тако кажемо, официјелну прилику да то урадим. Како време пролази, што смо старији све више поштујемо и ценимо тај труд, време које нам је посветио. Уместо времена за себе, време је трошио несебично на нас. Породица је темељ, па се ту негде јави и чежња у последњих 10 година. Стално путујем, увек сам ван куће. Немам прилику да долазим често, једном годишње. Све је то, са друге стране нормално, то је ситуација која се прихвата, то је део живота и посла, али породица ми увек недостаје.

– Тако, дакле, долазимо до најважније теме?

– Да, породица и пријатељи, природан однос у свему. Суштина је неговати пријатељство. Битно је за младе да имају ту особу која ће им бити пример...

– Имаш, примећујем, симпатичан амерички нагласак?

– Стварно? – смеје се од срца Биља. – То је можда зато што сам јуче допутовала. Не причам у Америци тако често српски, углавном, што је и логично, говорим енглески.

– Како ти делује долазак у Чоку? Ево, сад су ту „неки нови клинци“. Тебе сврставају у, хајде да тако кажемо, сјајну генерацију, у блиставе девојке. Какав је осећај присуствовања оваквом догађају какав је 50-а година постојања СТК „Чока“?

– Срећна сам што је све то успешно организовано, што смо сви ту данас. Некако се у животу мимиолазимо. Емоције су ту евидентне, увек је лепо када дођем, када се поведе тема о спорту, о клубу, када су ту и друге играчице са којима сам провела већи део свог детињства. Све ме то радује, сећања, егзибициони мечеви, дружења...

На питање колико ради на свом изгледу, наша јунакиња каже:

– Трудим се да водим рачуна о исхрани, редовно вежба, трчим, радим вежбе обликовања и то је то. Не ваља ни претерати. Битан је баланс који вам одговара.

Манда Вуковић

Биба и Лупи